

Disposición adicional única. *Adaptación do Regulamento de explosivos, aprobado polo Real decreto 230/1998, do 16 de febreiro, ao Real decreto 553/2004, do 17 de abril, polo que se reestruturan os departamentos ministeriais.*

As referencias realizadas ao longo do Regulamento de explosivos, aprobado polo Real decreto 230/1998, do 16 de febreiro, ao Ministerio de Industria e Enerxía entenderanse efectuadas ao Ministerio de Industria, Turismo e Comercio.

Disposición transitoria primeira. *Adaptación dos requisitos de seguridade das polvoreiras.*

As polvoreiras a que se refire o artigo 190.2 do Regulamento de explosivos, aprobado polo Real decreto 230/1998, do 16 de febreiro, deberanse adaptar e reunir os requisitos de seguridade establecidos neste nun prazo dun ano a partir do día seguinte da publicación deste real decreto no «Boletín Oficial del Estado».

Disposición transitoria segunda. *Vixencia das autorizacións para a utilización de explosivos con ámbito nacional.*

As autorizacións previstas no artigo 208.1 do Regulamento de explosivos, aprobado polo Real decreto 230/1998, do 16 de febreiro, outorgadas con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto, conservarán a súa vixencia durante o prazo de tempo polo que foron concedidas.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións normativas de igual ou inferior rango se opoñan ao establecido neste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Reforma do Regulamento de seguridade privada, aprobado polo Real decreto 2364/1994, do 9 de decembro.*

O número 3 do artigo 33 do Regulamento de seguridade privada, aprobado polo Real decreto 236/1994, do 9 de decembro, queda redactado da seguinte forma:

«3. A dotación e as funcións dos vixilantes de cada vehículo de transporte e distribución de explosivos determinaranse consonte o que dispoña o Regulamento de explosivos, aprobado polo Real decreto 230/1998, do 16 de febreiro.»

Disposición derradeira segunda. *Comunicación.*

Os responsables das instalacións disporán dun prazo de tres meses a partir da entrada en vigor deste real decreto para comunicar á Intervención de Armas e Explosivos correspondente a relación das persoas a que alude o número 4 do artigo 195 do Regulamento de explosivos, aprobado polo Real decreto 230/1998, do 16 de febreiro.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 11 de marzo de 2005.

JUAN CARLOS R.

A vicepresidenta primeira do Goberno
e ministra da Presidencia,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

XEFATURA DO ESTADO

4172 *REAL DECRETO LEI 5/2005, do 11 de marzo, de reformas urxentes para o impulso á produtividade e para a mellora da contratación pública.* («BOE» 62, do 14-3-2005.)

I

O principal obxectivo da política económica desenvolvida polo Goberno é aumentar o benestar dos cidadáns. Para alcanzar este obxectivo é preciso impulsar un modelo de crecemento equilibrado e sostido, baseado no aumento da produtividade e do emprego, que permita atender as necesidades colectivas e promover unha maior cohesión social, ao tempo que facilite a resposta aos retos derivados da cada vez maior integración económica nos mercados europeos e mundiais.

O modelo de crecemento económico seguido nos últimos anos, aínda que contribuíu a aproximar os niveis de renda per cápita de España aos dos países máis avanzados da Unión Europea, presenta carencias que é indispensable afrontar e corrixir. Entre elas destaca a escasa achega da produtividade ao crecemento. Esta debilidade deu lugar a que o nivel medio de produtividade da economía española se afastase, nos últimos anos, do dos países máis avanzados do noso contorno, en lugar de converxer.

O afastamento con respecto aos niveis de produtividade dos países máis avanzados representa un serio risco para a evolución da economía española, tanto a longo prazo como de forma inmediata. A longo prazo, a produtividade é o principal determinante do crecemento económico e o seu aumento é esencial para garantir a sustentabilidade futura do Estado do benestar, especialmente no marco de envellecemento da poboación ao que se enfrenta a nosa sociedade. De forma inmediata, no contexto de crecente apertura e integración da economía española nos mercados europeos e internacionais, o aumento da produtividade é indispensable para absorber os incrementos nos custos de produción e evitar así perdas de competitividade que suporían un freo ao crecemento.

No momento actual, a economía internacional e, en especial, as principais economías comunitarias encóntranse nun camiño de recuperación que, no entanto, non está exenta de incertezas e riscos. Cómpre destacar que a economía española é particularmente vulnerable a algúns destes riscos, coma os derivados do elevado nivel dos prezos dos produtos enerxéticos ou os asociados a un eventual endurecemento das condicións monetarias.

Neste contexto, requírese a adopción de reformas urxentes que aposten decididamente pola eficiencia e a competitividade dos mercados financeiros e enerxéticos, como mecanismo para contribuír ao impulso da produtividade no conxunto do sistema económico, e afrontar así unha das principais debilidades do modelo de crecemento económico. Estas reformas constitúen un instrumento indispensable para atenuar os riscos e aproveitar as oportunidades que presenta o escenario económico internacional antes descrito.

Na evolución da produtividade desempeñan un papel especialmente relevante mercados coma o financeiro ou o enerxético, de carácter estratéxico para a evolución xeral da actividade económica. Os mercados financeiros realizan o indispensable labor de canalizar o aforro cara ao investimento produtivo. A súa eficiencia é unha condición necesaria para potenciar ao máximo a capacidade de crecemento da economía. A enerxía é un insumo básico para a actividade económica e, en particular, para

os sectores industriais, crecentemente expostos á competencia exterior. Un sector enerxético eficiente é clave para a evolución da competitividade dos sectores exportadores.

Tamén é indispensable, para a competitividade destes sectores, introducir urxentemente reformas no réxime do comercio de emisións de gases de efecto invernadoiro que doten de plena seguridade xurídica este tráfico e permitan que as empresas españolas fagan un uso eficiente do mercado comunitario.

As reformas abordadas neste real decreto lei compléctanse cunha reforma do texto refundido da Lei de contratos das administracións públicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2000, do 16 de xuño, que estende a súa cobertura a determinados aspectos das fundacións do sector público e dos convenios asinados coas administracións públicas. Trátase, por esta vía, de reforzar a publicidade e transparencia e así aumentar a eficiencia na asignación do gasto público.

Este real decreto lei, que forma parte dun conxunto máis amplo de reformas para o impulso da produtividade, recolle unha serie de actuacións que afectan os mercados financeiros e enerxéticos, ademais de conter reformas urxentes no réxime de comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro, e outras que implican modificacións da lexislación de contratos das administracións públicas.

II

Un elemento esencial da integración económica no marco da Unión Europea é o que, de forma crecente, se está producindo nos mercados financeiros dos Estados que a compoñen. A liberdade de movementos de capital é unha peza clave do mercado financeiro integrado e exige dos lexisladores especial dilixencia e axilidade na adecuación da normativa ás necesidades competitivas da industria financeira, non soamente pola súa relevancia en termos de emprego e produto, senón tamén polo seu imprescindible labor na canalización do aforro cara ao investimento produtivo. Neste proceso, é fundamental non só traspasar adecuadamente as directivas comunitarias que harmonizan as lexislacións nacionais dos Estados membros, senón tamén eliminar aqueles requisitos, trabas ou custos que poidan prexudicar a competitividade do sector financeiro. Este labor debe ser levado a cabo preservando a seguridade xurídica necesaria para garantir a confianza dos investidores nos mercados financeiros e de quen opera neles.

No ámbito financeiro, este real decreto lei responde á urxente transposición de dúas directivas comunitarias que son clave para a competitividade e o desenvolvemento destes mercados, ademais de introducir medidas que se consideran irrenunciábeis para alcanzar os obxectivos sinalados anteriormente.

Así, en primeiro lugar, trasponse a Directiva 2003/71/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 4 de novembro de 2003, sobre o folleto que debe publicarse en caso de oferta pública ou admisión á cotización de valores e pola que se modifica a Directiva 2001/34/CE, máis coñecida como a Directiva de folletos.

A directiva ten como obxecto fundamental harmonizar as exixencias relativas a todo o proceso de aprobación do folleto exixido para a admisión a cotización de valores en mercados regulados comunitarios e para as ofertas públicas, para facer efectivo o pasaporte comunitario para o dito documento. Ademais, a directiva introduce unha novidade esencial: a posibilidade de que o emisor dos valores elixa libremente, en determinados casos e para determinadas categorías de valores, a autoridade competente e, por tanto, o réxime regulatorio que desexa aplicar á autorización do folleto.

Por este motivo, a transposición da directiva exige, adicionalmente, para poder manter a posición competitiva do mercado español, eliminar aqueles requisitos que non teñan xustificación desde o punto de vista da protección do investidor ou do correcto funcionamento do mercado.

Dado que a directiva deberá ser incorporada á lexislación nacional antes do 1 de xullo de 2005, e que a súa completa transposición exige, ademais, un adecuado desenvolvemento regulamentario, considérase imprescindible a adopción das medidas propostas.

A transposición desta directiva lévase a cabo no capítulo I do título I deste real decreto lei, polo cal se modifica a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores. As reformas introducidas son necesarias para manter e mellorar a competitividade dos nosos mercados de valores e evitar que se traslade a actividade a outros mercados estranxeiros, o que suporía unha perda de postos de traballo e de negocio para os mercados españois.

En segundo lugar, no capítulo II do título I trasponse a Directiva 2002/47/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 6 de xuño de 2002, sobre acordos de garantía financeira, ao ordenamento xurídico español. Coa aprobación desta directiva perséguese conseguir unha ampla harmonización comunitaria para todas as garantías financeiras que formalicen as partes autorizadas, establecendo certas limitacións ao determinarse que, por unha banda, unha das partes ten que ser unha entidade financeira, suxeita a autorización e supervisión pública, e por outra banda, determínase a súa aplicación, con carácter xeral, para as persoas xurídicas.

Por outra parte, preténdese ordenar e sistematizar a normativa vixente aplicable aos acordos de compensación contractual e ás garantías de carácter financeiro. Establécense, ademais, os efectos derivados das disposicións de insolvencia sobre os ditos acordos e garantías. Así mesmo, establécense a posibilidade de dispor do obxecto da garantía (diñeiro, valores e instrumentos financeiros) e a execución directa das garantías cando se produza incumprimento, sen intervención de ningún tipo de fedatario ou de autoridade pública, e incluso a apropiación directa do ben achegado en garantía polo propio acredor.

III

No título II, regúlanse un conxunto de reformas no ámbito enerxético. En concreto, adóptanse medidas para afondar na liberalización ordenada do sector e posibilitar a pronta constitución do Mercado Ibérico de Electricidade (MIBEL). Avánzase na reforma dos mercados enerxéticos, mediante a adopción de medidas para fomentar un comportamento máis eficiente dos axentes e afondar nunha liberalización ordenada do sector, que, dado o seu carácter de insumo estratéxico, debe traducirse en ganancias de produtividade para o conxunto da economía.

Neste sentido, desde un punto de vista horizontal, introdúcense modificacións ao concepto de operador principal dos mercados, tendo en conta exclusivamente as actividades liberalizadas, ademais de introducir a figura do operador dominante nos mercados enerxéticos co obxectivo de poder establecer determinadas obrigas regulatorias, que faciliten o desenvolvemento dunha competencia efectiva nestes mercados.

As principais actuacións concéntranse no sector eléctrico, onde é indispensable e urxente introducir as reformas necesarias para adaptar o mercado ao Convenio internacional relativo á constitución dun mercado ibérico da electricidade (MIBEL). Ademais, neste contexto de apertura do sector eléctrico á competencia exterior, modifícase o sistema de liquidación dos custos de transición á competencia (CTC) e adóptanse outras reformas cuxo

obxectivo é incrementar a competencia no mercado e garantir un comportamento eficiente dos axentes.

A entrada en vigor do MIBEL, prevista para antes do 30 de xuño de 2005, exige introducir, de forma inmediata, modificacións na regulación do mercado que adapten o seu funcionamento ao disposto no mencionado convenio. Por outra banda, a reforma do sistema de liquidación dos CTC, sen prexulgar o seu funcionamento actual, atrasa a liquidación definitiva correspondente ao ano 2004 ata o 1 de xaneiro de 2006, data en que o Goberno poida ter estudado as conclusións do libro branco que se está elaborando sobre o mercado de produción no sector eléctrico e, por tanto, dispoña de criterios obxectivos para a súa determinación efectiva.

Outras reformas adoptadas oriéntanse a eliminar prácticas ineficientes no ámbito da distribución, como a coexistencia de varios distribuidores nun mesmo ámbito territorial que pode levar á existencia de instalacións redundantes e aumentar os custos de mantemento, coa conseguinte perda de eficiencia. A través das reformas que se introducen, evítanse estas prácticas, partindo da premisa de que a distribución, tanto de electricidade como de gas natural, é unha actividade regulada, que ten carácter de monopolio natural, e sen prexuízo de que se habiliten canles para o acceso de terceiros á rede de distribución ou a competencia polas autorizacións, que eviten comportamentos oportunistas dos distribuidores.

Adicionalmente, prevese a distorsión de prezos e régulase un novo concepto denominado «feito relevante» que determine os casos nos cales deban comunicarse comportamentos que poidan afectar a formación de prezos no mercado. Por outra banda, redúcese a participación máxima que calquera accionista individual pode ter no capital de Rede Eléctrica de España, para garantir a súa independencia fronte ás empresas que desenvolven actividades liberalizadas no sector eléctrico.

Tamén se crea un rexistro de instalacións de distribución a retallo, que permitirá mellorar a actual base de datos sobre prezos dos carburantes, e á cal terán acceso as comunidades autónomas para posibilitar a análise dos niveis de competencia existentes no nivel local. Por outra banda, adóptase un conxunto de medidas para o sector de hidrocarburos líquidos, relativas aos requisitos de información que deben achegar os operadores de estacións de servizo e respecto á creación dunha base de datos de distribuidores a retallo.

Complétase a regulación sobre cambios de subministración no sector de hidrocarburos gasosos, así como a posibilidade de exceptuar do réxime de acceso de terceiros e, consecuentemente, do sistema retributivo común a determinadas infraestruturas gasistas.

Por último, substitúese o sistema de financiamento con cargo á tarifa eléctrica dos custos de desmantelamento de centrais nucleares, da xestión do combustible gastado e dos residuos radioactivos por un sistema no cal os titulares das explotacións serán os que se fagan cargo do dito financiamento a partir do 1 de abril de 2005. A translación destes custos ás empresas supón un incentivo para unha maior eficiencia na súa xestión.

IV

No título III abórdanse algunhas reformas en materia de réxime de comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro, para garantir a seguridade no tráfico, e precísase que as inscricións no rexistro teñen carácter constitutivo e, por tanto, os terceiros adquirentes están amparados pola publicidade rexistral, xa que soamente desta maneira é posible asegurar o funcionamento dun mercado comunitario, no cal o «controlador» material de todas as operacións é o administrador central dependente da Comisión.

A aplicación do Protocolo de Kioto á Convención Marco de Nacións Unidas sobre Cambio Climático permite introducir na xestión empresarial unha nova referencia ao custo ambiental asociado ás emisións de gases de efecto invernadoiro. Nos países da Unión Europea, a Directiva 2003/87/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de outubro de 2003 (modificada pola Directiva 2004/101/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de outubro de 2004), pola que se establece un réxime para o comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro na Comunidade e pola que se modifica a Directiva 96/61/CE do Consello, establece un marco conxunto de obrigas e dereitos para as instalacións dos sectores previstos no seu anexo I. A rápida incorporación deste novo parámetro nos sectores industriais afectados, así como o correcto funcionamento do mercado, permitirán incrementar a produtividade do noso sistema económico. Para iso resulta imprescindible completar o marco xurídico vixente con aquelas novidades que derivan de dúas recentes decisións comunitarias: a Decisión da Comisión Europea do 27 de decembro de 2004, relativa ao Plan nacional de asignación de dereitos de emisión presentado por España, e o Regulamento (CE) n.º 2216/2004 da Comisión, do 21 de decembro de 2004, relativo a un réxime normalizado e garantido de rexistros de conformidade coa Directiva 2003/87/CE do Parlamento e do Consello e a Decisión 280/2004/CE do Parlamento Europeo e do Consello.

En efecto, durante o mes de decembro de 2004 a Comisión Europea adoptou dúas importantes decisións en relación co réxime de comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro.

En primeiro lugar, a Decisión do 27 de decembro de 2004, relativa ao Plan nacional de asignación de dereitos de emisión presentado por España, determina que, para consideralo conforme o dereito comunitario, resulta imprescindible incorporar ao ámbito de aplicación da lei española todas as instalacións de combustión de máis de 20 MW non incluídas de acordo coa interpretación inicialmente adoptada por España.

O calendario previsto para poder levar a efecto o contido da decisión permite establecer a paulatina incorporación de todas as instalacións, ben que a definitiva incorporación destas instalacións ao sistema debe producirse, como máis tarde, o 1 de xaneiro de 2006.

Iso implica a necesidade de abrir un novo prazo para a solicitude de autorización e dereitos para estas instalacións, e habilitar o Consello de Ministros para modificar o plan vixente mediante o establecemento de novos dereitos para poder sinalos a aquelas, loxicamente eximíndoas das restantes obrigas establecidas pola lei ata a data estimada -1 de xaneiro de 2006.

En segundo lugar, o Regulamento (CE) n.º 2216/2004 da Comisión, do 21 de decembro de 2004, relativo a un réxime normalizado e garantido de rexistros de conformidade coa Directiva 2003/87/CE do Parlamento e do Consello e a Decisión 280/2004/CE do Parlamento Europeo e do Consello. A aplicación deste regulamento comunitario, especialmente detallado, require modificar o réxime legal vixente, para garantir a seguridade no tráfico, precisando que as inscricións no rexistro teñen carácter constitutivo e, por tanto, os terceiros adquirentes están amparados pola publicidade rexistral, xa que soamente desta maneira é posible asegurar o funcionamento dun mercado comunitario, no cal o «controlador» material de todas as operacións é o administrador central dependente da Comisión.

V

Por último, no título IV procédese á mellora da contratación pública, adaptando o texto refundido da Lei de contratos das administracións públicas, aprobado polo

Real decreto legislativo 2/2000, do 16 de xuño, para incluír determinados aspectos da actividade das fundacións do sector público e incluír determinados aspectos dos convenios asinados con outras administracións.

Unifícase o concepto de sociedade ás expresións comúns dos artigos 2 e 3 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, e da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, cuxa disposición adicional duodécima foi modificada pola redacción establecida na disposición derradeira primeira.3 da Lei 33/2003, do 3 de novembro, do patrimonio das administracións públicas.

Tamén se incorpora ao ámbito subxectivo da lei ás fundacións do sector público para solucionar os problemas derivados da ausencia de aplicación por estas das normas contidas nas directivas comunitarias sobre procedemento de adxudicación dos contratos cando tales fundacións xestionan proxectos financiados con fondos europeos, sen alterar o seu réxime contractual suxeito ao dereito privado.

En canto aos principios de contratación no sector público, preténdese reintegrar á legalidade anterior ao 1 de xaneiro de 2004 un conxunto de sociedades públicas –de ámbito estatal, autonómico e local– que nestes momentos non están suxeitas á obriga legal de axustar os seus contratos aos principios de publicidade e concorrencia, incluíndo en tal suposto as fundacións do sector público.

A actividade contractual é unha faceta importante da xestión económica das sociedades mercantís estatais e das fundacións do sector público cuxos orzamentos forman parte dos orzamentos xerais do Estado. A modificación proposta tende, por tanto, a garantir que a execución dos ditos orzamentos se realice nunhas coordenadas de maior publicidade e transparencia que contribúan ao cumprimento do principio constitucional de eficiencia na asignación do gasto. A urxencia da reforma legislativa explicitada deriva da recente sentenza do Tribunal de Xustiza das Comunidades Europeas, do 13 de xaneiro de 2005, que obriga España a reformar a súa normativa referente á adxudicación de contratos públicos, ademais de derivar da correcta adaptación ao dereito español dos principios e criterios xurídicos en materia de contratación pública.

VI

No que se refire ás reformas introducidas no ámbito financeiro, a extraordinaria e urxente necesidade deste real decreto lei susténtase no grave risco de inmediata deslocalización da prestación de garantías financeiras e das emisións e as admisións a cotización de valores cara a mercados con condicións máis favorables, no caso de que se traspoñan con excesivo atraso ou non se traspoñan en prazo ao ordenamento xurídico español as directivas en materia de mercados financeiros.

No que respecta ás reformas nos mercados enerxéticos, concorren, igualmente, circunstancias de extrema urxencia e necesidade. Estas circunstancias derivan da necesidade, xa exposta, de adaptar a regulación para a posta en marcha do MIBEL, ata que posibiliten un comportamento eficiente destes mercados, tanto para que as empresas eléctricas estean en condicións óptimas para afrontar o incremento da competencia que suporá a creación do MIBEL no primeiro semestre do ano como para que, a través da disciplina que impón a competencia e do conseguinte aumento da eficiencia, o sector enerxético contribúa ao indispensable impulso da produtividade no conxunto do sistema económico.

As reformas en materia de medio natural exixen unha urxente vixencia no noso ordenamento xurídico e con carácter inmediato. A modificación introducida debe ser aprobada urxentemente, dado o tempo requirido para

tramitar os procedementos de autorización e asignación, así como a necesidade de que a decisión do Consello de Ministros sobre a asignación de dereitos sexa notificada á Comisión para que esta se pronuncie ao respecto. A inminente posta en marcha do mercado de comercio de dereitos de emisión require ofrecer coa máxima urxencia un marco seguro para os que queiran participar nel, polo que, en congruencia co previsto noutros países do noso contorno, se fai imprescindible recoñecer carácter constitutivo á inscrición rexistral.

Complétase a xustificación da urxencia co conxunto de reformas en materia de contratación derivadas da correcta aplicación do dereito comunitario, atendendo aos criterios contidos na sentenza do Tribunal de Xustiza das Comunidades Europeas, do 13 de xaneiro de 2005, que impoñen unha inmediata e urxente adaptación do dereito español á norma e á citada sentenza.

As reformas recollidas neste real decreto lei resultan indispensables para impulsar a competitividade e eficiencia, no conxunto da actividade económica, e, desta forma, contribuír decididamente ao impulso da produtividade. Este impulso, de acordo co anteriormente exposto, debe ter lugar con carácter inmediato, como decisivo apoio á competitividade da economía española que afronte a corrección das súas carencias, reduza a súa vulnerabilidade fronte aos riscos e incertezas actuais e posibilite o aproveitamento das oportunidades que presenta o escenario económico internacional. En última instancia, contribúese por esta vía ao benestar dos cidadáns, obxectivo central da política económica.

Por tanto, incorporando de maneira urxente ao ordenamento xurídico español as citadas reformas, a un mesmo tempo e con carácter inmediato, adóptase este conxunto de reformas, cuxa extraordinaria e urxente necesidade queda suficientemente xustificada.

Na súa virtude, en uso da autorización concedida no artigo 86 da Constitución, por proposta dos ministros de Economía e Facenda, de Industria, Turismo e Comercio e de Medio Ambiente, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 11 de marzo de 2005,

DISPONGO:

TÍTULO I

Reformas nos mercados financeiros

CAPÍTULO I

Modificacións relativas aos réximes de ofertas públicas e de admisión a cotización en mercados secundarios oficiais de valores en España

Artigo primeiro. *Modificación da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.*

A Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, modifícase nos seguintes termos:

Un. O artigo 6 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 6.

A representación de valores por medio de anotacións en conta requirirá a elaboración pola entidade emisora dun documento, cuxa elevación a escritura pública será potestativa, no cal constará a información necesaria para a identificación dos valores integridades na emisión.

A entidade emisora deberá depositar unha copia do documento ante a entidade encargada do rexis-

tro contable e ante a Comisión Nacional do Mercado de Valores. Cando se trate de valores admitidos a negociación nun mercado secundario oficial, deberá depositar tamén unha copia ante o seu organismo reitor.

A entidade emisora e a encargada do rexistro contable deberán ter en todo momento á disposición dos titulares e do público interesado en xeral unha copia do referido documento.

O documento referido no parágrafo primeiro será substituído:

a) Polo folleto informativo, sempre que o emisor estea obrigado a achegalo para a súa aprobación e rexistro pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, de acordo co disposto nesta lei.

b) Pola publicación das características da emisión no boletín oficial correspondente, no caso das emisións de débeda do Estado ou das comunidades autónomas, así como naquéloutros supostos en que se atope establecido.

Tampouco será precisa a elaboración do dito documento para os instrumentos financeiros que se negocien en mercados secundarios oficiais de futuros e opcións e nos demais supostos, e coas condicións que regulamentariamente se sinalen.»

Dous. O primeiro parágrafo do artigo 8 queda redactado do seguinte modo:

«Os valores representados por medio de anotacións en conta constituiranse como tales en virtude da súa inscrición no correspondente rexistro contable, que, se é o caso, será o de carácter central, e desde entón quedarán sometidos ás disposicións deste capítulo. O contido dos valores anotados virá determinado polo disposto no documento a que se fai referencia no artigo 6.»

Tres. O parágrafo cuarto do artigo 9 queda redactado do seguinte modo:

«A entidade emisora soamente poderá opoñer, fronte ao adquirente de boa fe de valores representados por medio de anotacións en conta, as excepcións que se desprendan da inscrición en relación co documento previsto no artigo 6 e as que puidesen esgrimir no caso de que os valores estivesen representados por medio de títulos.»

Catro. O título III queda redactado do seguinte modo:

«TÍTULO III

Mercado primario de valores

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 25. *Liberdade de emisión, colocación de emisións e requisitos de elixibilidade para a admisión a negociación nun mercado secundario oficial.*

1. As emisións de valores non requirirán autorización administrativa previa.

2. Para a colocación de emisións poderase recorrer a calquera técnica adecuada á elección do emisor. No caso de que o emisor estea obrigado a elaborar un folleto, a colocación deberase axustar ás condicións recollidas neste.

3. O emisor deberá estar validamente constituído de acordo coa lexislación do país en que estea domiciliado e deberá estar operando de conformidade coa súa escritura de constitución e estatutos ou documentos equivalentes.

4. Os valores deberán respectar o réxime xurídico a que estean sometidos.

5. Os valores serán libremente transmisibles.

Artigo 26. *Requisitos de información para a admisión a negociación nun mercado secundario oficial.*

1. A admisión a negociación de valores nun mercado secundario oficial non requirirá autorización administrativa previa. Non obstante, estará suxeita ao cumprimento previo dos requisitos seguintes:

a) A achega e rexistro na Comisión Nacional do Mercado de Valores dos documentos que acrediten a suxeición do emisor e dos valores ao réxime xurídico que lles sexa aplicable.

b) A achega e rexistro na Comisión Nacional do Mercado de Valores dos estados financeiros do emisor preparados e auditados de acordo coa lexislación aplicable ao dito emisor.

c) A achega, aprobación e rexistro na Comisión Nacional do Mercado de Valores dun folleto informativo, así como a súa publicación.

2. Cando se trate de valores non participativos emitidos polo Estado, as comunidades autónomas e as entidades locais, non será necesario o cumprimento dos requisitos anteriores. Non obstante, estes emisores poderán elaborar o folleto informativo de acordo co previsto neste capítulo. Este folleto terá validez transfronteiriça de acordo co previsto no artigo 29.

Para os efectos do disposto neste artigo, entenderase por valores participativos as accións e os valores negociables equivalentes ás accións, así como calquera outro tipo de valores negociables que dean dereito a adquirir accións ou valores equivalentes ás accións, pola súa conversión ou polo exercicio dos dereitos que confiren, coa condición de que eses valores sexan emitidos polo emisor das accións subxacentes ou por unha entidade que pertenza ao grupo do emisor.

3. Adicionalmente, o Goberno poderá exceptuar total ou parcialmente do cumprimento dos requisitos establecidos no artigo 25 e no punto 1 anterior a admisión a negociación de determinados valores en función da natureza do emisor ou dos valores, da contía da admisión ou da natureza ou o número dos investidores a que van destinados. Cando as excepcións se baseen na natureza do investidor, poderanse exixir requisitos adicionais que garantan a súa correcta identificación.

4. O procedemento para a admisión de valores a negociación nos mercados secundarios oficiais deberá facilitar que os valores se negocien dun modo correcto, ordenado e eficiente. Regulamentariamente, regularase o dito procedemento e determinaranse as condicións que se deberán cumprir para a aprobación do folleto informativo pola Comisión Nacional do Mercado de Valores e para a súa publicación. A falta de resolución expresa da Comisión Nacional do Mercado de Valores sobre o folleto durante o prazo que se estableza regulamentariamente terá carácter desestimatorio.

5. Así mesmo, regulamentariamente determinarase o número de exercicios que deben comprender os estados financeiros a que se refire o punto 1.b).

6. A publicidade relativa á admisión a negociación nun mercado regulado axustarase ao disposto no artigo 94.

Artigo 27. Contido do folleto.

1. O folleto conterá a información relativa ao emisor e aos valores que vaian ser admitidos a negociación nun mercado secundario oficial. O folleto conterá toda a información que, segundo a natureza específica do emisor e dos valores, sexa necesaria para que os investidores poidan facer unha avaliación, coa suficiente información, dos activos e pasivos, a situación financeira, beneficios e perdas, así como das perspectivas do emisor, e eventualmente do garante, e dos dereitos inherentes a tales valores. Esta información presentarse de forma facilmente analizable e comprensible.

2. O folleto deberá ser suscrito por persoa con poder para obrigar o emisor dos valores.

3. O folleto conterá un resumo que dunha forma breve e, nunha linguaxe non técnica, reflectirá as características e os riscos esenciais asociados ao emisor, os posibles garantes e os valores. Así mesmo, o dito resumo conterá unha advertencia de que:

- a) Debe lerse como introdución ao folleto.
- b) Toda decisión de investir nos valores debe estar baseada na consideración por parte do investidor do folleto no seu conxunto.
- c) Non se exige responsabilidade civil a ningunha persoa exclusivamente polo resumo, a non ser que a dita nota sexa enganosa, inexacta ou incoherente en relación coas demais partes do folleto.

4. Mediante orde ministerial regularase o contido dos distintos tipos de folletos e especificaranse as excepcións á obriga de incluír determinada información, correspondéndolle á Comisión Nacional do Mercado de Valores autorizar tal omisión. Logo de habilitación expresa, a citada Comisión poderá desenvolver ou actualizar o contido da orde.

Tamén lle corresponderá ao ministro de Economía e Facenda e, coa súa habilitación expresa, á Comisión Nacional do Mercado de Valores a determinación dos modelos para os distintos tipos de folletos, dos documentos que deberán xuntarse e dos supostos en que a información contida no folleto poida incorporarse por referencia.

Artigo 28. Responsabilidade do folleto.

1. A responsabilidade da información que figura no folleto deberá recaer, polo menos, sobre o emisor, o oferente ou a persoa que solicita a admisión a negociación nun mercado secundario oficial e os administradores dos anteriores, de acordo coas condicións que se establezan regulamentariamente.

Así mesmo, a responsabilidade indicada no parágrafo anterior recaerá no garante dos valores en relación coa información que deberá elaborar.

Tamén será responsable a entidade directora respecto dos labores de comprobación que realice nos termos que regulamentariamente se establezan.

Serán tamén responsables, nas condicións que se fixen regulamentariamente, aquelas outras persoas que acepten asumir responsabilidade polo folleto, sempre que así conste no dito documento e aquelas outras non incluídas entre as anteriores que autorizen o contido do folleto.

2. As persoas responsables da información que figura no folleto estarán claramente identificadas no folleto co seu nome e cargo ou, no caso de persoas xurídicas, coa súa denominación e domicilio social.

Así mesmo, deberán declarar que, ao seu entender, os datos do folleto son conformes coa realidade e non se omite nel ningún feito que pola súa natureza puidese alterar o seu alcance.

3. De acordo coas condicións que se determinen regulamentariamente, todas as persoas indicadas nos puntos anteriores, segundo o caso, serán responsables de todos os danos e perdas que lles ocasionasen aos titulares dos valores adquiridos como consecuencia das informacións falsas ou das omisións de datos relevantes do folleto ou do documento que, se é o caso, deba elaborar o garante.

A acción para exixir a responsabilidade prescribirá aos tres anos desde que o reclamante puidese ter coñecemento da falsidade ou das omisións en relación ao contido do folleto.

4. Non se lles poderá exixir ningunha responsabilidade ás persoas mencionadas nos puntos anteriores sobre o resumo ou sobre a súa tradución, a menos que sexa enganoso, inexacto ou incoherente en relación coas demais partes do folleto.

Artigo 29. Validez transfronteiriza do folleto.

Sen prexuízo do disposto no artigo 30, o folleto aprobado pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, así como os seus suplementos, serán válidos para a admisión a negociación en calquera Estado membro de acollida, sempre que a Comisión Nacional do Mercado de Valores llo notifique á autoridade competente de cada Estado membro de acollida de conformidade co establecido regulamentariamente.

Así mesmo, sen prexuízo do disposto no mencionado artigo 30, o folleto aprobado pola autoridade competente do Estado de orixe, así como os seus suplementos, serán válidos para a admisión a negociación en España, sempre que a dita autoridade competente llo notifique á Comisión Nacional do Mercado de Valores. Neste caso, a Comisión Nacional do Mercado de Valores absterase de aprobar o dito folleto ou de realizar procedemento administrativo ningún en relación con el.

Artigo 30. Medidas preventivas.

1. Cando España sexa Estado membro de acollida, a Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá informar a autoridade competente do Estado membro de orixe se observa que o emisor ou as entidades financeiras encargadas da oferta pública cometeron irregularidades, ou se observa violacións das obrigas do emisor derivadas da admisión a cotización nun mercado secundario oficial.

2. No caso de que, malia as medidas adoptadas pola autoridade competente do Estado membro de orixe ou debido a que as ditas medidas resultasen inadecuadas, o emisor ou a entidade financeira encargada da oferta pública persista na violación das oportunas disposicións legais ou regulamentarias, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, tras informar a autoridade competente do Estado membro de orixe, adoptará todas as medidas pertinentes para protexer os investidores. A Comisión Nacional do Mercado de Valores informará inmediatamente a Comisión Europea sobre as medidas adoptadas.

Artigo 30 bis. Oferta pública de venda ou subscripción de valores.

1. Unha oferta pública de venda ou subscripción de valores é toda comunicación a persoas en calquera forma ou por calquera medio que presente información suficiente sobre os termos da oferta e dos valores que se ofrecen, de modo que permita a

un investidor decidir a adquisición ou subscrición destes valores.

A obriga de publicar un folleto non será de aplicación a ningún dos seguintes tipos de ofertas, que, consecuentemente para os efectos desta lei, non terán a consideración de oferta pública:

- a) Unha oferta de valores dirixida exclusivamente a investidores cualificados.
- b) Unha oferta de valores dirixida a menos de 100 persoas físicas ou xurídicas por Estado membro, sen incluír os investidores cualificados.
- c) Unha oferta de valores dirixida a investidores que adquiran valores por un mínimo de 50.000 euros por investidor, para cada oferta separada.
- d) Unha oferta de valores cuxo valor nominal unitario sexa polo menos 50.000 euros.
- e) Unha oferta de valores por un importe total inferior a 2.500.000 euros, cuxo límite se calculará nun período de 12 meses.

2. Non se poderá realizar unha oferta pública de venda ou subscrición de valores sen a previa publicación dun folleto informativo aprobado pola Comisión Nacional do Mercado de Valores. Regulamentariamente, estableceranse as excepcións á obriga de publicar folleto nas ofertas públicas de venda ou subscrición, en función da natureza do emisor ou dos valores, da contía da oferta ou da natureza ou do número dos investidores a que van destinados, así como as adaptacións dos requisitos establecidos na regulación das admisións que sexan necesarios para as ofertas públicas.

3. As ofertas públicas de venda ou subscrición de valores non exceptuadas da obriga de publicar un folleto informativo aplicaráselles toda a regulación relativa á admisión a negociación de valores en mercados regulados contida neste título, coas adaptacións e excepcións que regulamentariamente se determinen. Para estes efectos terase en conta que ás ofertas públicas de venda ou subscrición de valores poderá non aplicárselles o artigo 25.5.

CAPÍTULO II

Emisións de obrigacións ou doutros valores que recoñezan ou creen débeda

Artigo 30 ter. *Réxime das emisións de obrigacións ou doutros valores que recoñeza ou creen débeda.*

1. O disposto neste capítulo será de aplicación ás emisións de obrigacións ou doutros valores que recoñeza ou creen débeda que vaian ser obxecto dunha oferta pública de venda ou de admisión a negociación nun mercado secundario oficial e respecto dos cales se exixa a elaboración dun folleto nos termos dispostos no capítulo anterior.

Non terán a consideración de obrigacións ou doutros valores que recoñecen ou crean débeda os valores participativos.

2. O disposto neste capítulo será aplicable ás emisións de obrigacións previstas no capítulo X do texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1564/1989, do 22 de decembro, cando o emisor fose unha sociedade cotizada.

Igualmente, este capítulo será de aplicación á emisión de obrigacións previstas na Lei 211/1964, do 24 de decembro, pola que se regula a emisión de obrigacións por sociedades que non adoptasen a forma de anónimas ou por asociacións ou outras

persoas xurídicas, e a constitución do sindicato de obrigacionistas.

3. En ningún caso será necesario o requisito de escritura pública para a emisión dos valores a que se refire este capítulo.

A publicidade de todos os actos relativos ás emisións de valores a que se refire este capítulo rexerá polo disposto nesta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento, e non será necesaria a inscrición da emisión nin dos demais actos relativos a ela no Rexistro Mercantil nin a súa publicación no «Boletín Oficial del Registro Mercantil».

4. As condicións de cada emisión, así como a capacidade do emisor para formalizalas, cando non fosen reguladas pola lei, someteranse ás cláusulas contidas nos estatutos sociais do emisor e rexeranse polo previsto no acordo de emisión e no folleto informativo.»

Cinco. O punto 1 do artigo 32 queda redactado do seguinte modo:

«1. A admisión de valores a negociación nos mercados secundarios oficiais requirirá a verificación previa pola Comisión Nacional do Mercado de Valores do cumprimento dos requisitos e procedemento establecidos nesta lei e nas súas normas de desenvolvemento. No caso dos valores negociables nas bolsas de valores, a dita verificación será única e válida para todas elas. A admisión a negociación en cada un dos mercados secundarios oficiais requirirá, ademais, o acordo do organismo reitor do correspondente mercado, por solicitude do emisor, quen poderá solicitarlo, baixo a súa responsabilidade, unha vez emitidos os valores ou constituídas as correspondentes anotacións.»

Seis. O artigo 92 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 92.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores manterá, co carácter de rexistros oficiais, aos cales o público terá libre acceso:

- a) Un rexistro das entidades que teñan encomendado o mantemento do rexistro contable correspondente a cada unha das emisións de valores representados mediante anotacións en conta.
- b) Un rexistro que conterá os informes de auditoría de contas exixidos en virtude do previsto nesta lei e os requirimentos oficiais da Comisión sobre remisión dos informes e ampliación ou revisión do seu contido.
- c) Un rexistro que conterá os folletos informativos aprobados pola Comisión en virtude do previsto nesta lei.
- d) Un rexistro dos documentos a que se refire o artigo 6 e, en xeral, dos referidos no artigo 26.1.a).
- e) Un rexistro das empresas de servizos de investimento que operen en España e, se é o caso, dos seus administradores, directivos e asimilados.
- f) Un rexistro das entidades previstas no artigo 65.2.
- g) Un rexistro dos axentes ou apoderados que actúen con carácter habitual por conta das empresas de servizos de investimento.
- h) Un rexistro de titulares de participacións significativas previstas no artigo 53.
- i) Un rexistro de feitos ou informacións significativas dos mercados de valores.
- j) Un rexistro no cal, de conformidade co disposto no artigo 98.3, se farán constar as sancións impostas nos últimos cinco anos pola comisión de infraccións graves e moi graves ás persoas físicas e

xurídicas suxeitas ao ámbito de supervisión, inspección e sanción previsto no título VIII.

A incorporación aos rexistros da Comisión Nacional do Mercado de Valores dos informes de auditoría de contas e dos folletos informativos soamente implicará o recoñecemento de que aqueles conteñen toda a información requirida polas normas que fixen o seu contido e en ningún caso determinará responsabilidade da Comisión Nacional do Mercado de Valores pola falta de veracidade da información neles contida.»

Sete. A alínea n) do artigo 99 queda redactada do seguinte modo:

«n) A realización de ofertas públicas de venda ou subscripción ou a admisión a negociación sen cumprir os requisitos dos artigos 25.3 e 4, 26.1, 30 bis ou 32, a colocación da emisión sen averse ás condicións básicas establecidas no folleto, en caso de que deba elaborarse o dito documento, ou a omisión de datos relevantes ou a inclusión de inexactitudes, falsidades ou datos que induzan a engano no dito documento, cando, en todos estes supostos, a contía da oferta ou da admisión, ou o número de investidores afectados, sexan significativos.»

Oito. A alínea ll) do artigo 100 queda redactada do seguinte modo:

«ll) A realización de ofertas públicas de venda ou subscripción ou a admisión a negociación sen cumprir os requisitos dos artigos 25.3 e 4, 26.1, 30 bis ou 32, a colocación da emisión sen averse ás condicións básicas establecidas no folleto, en caso de que deba elaborarse o dito documento, ou a omisión de datos relevantes ou a inclusión de inexactitudes, falsidades ou datos que induzan a engano no dito documento, cando, en todos estes supostos, non se considere infracción moi grave de acordo co disposto no artigo 99.n).»

CAPÍTULO II

Sobre acordos de compensación contractual e garantías financeiras

SECCIÓN 1.ª OBXECTO E ÁMBITO DE APLICACIÓN

Artigo segundo. *Obxecto.*

O obxecto deste capítulo é incorporar ao ordenamento xurídico español as disposicións da Directiva 2002/47/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 6 de xuño de 2002, sobre acordos de garantía financeira, así como ordenar e sistematizar a normativa vixente aplicable aos acordos de compensación contractual e ás garantías de carácter financeiro. Establécense, ademais, os efectos derivados da apertura dun procedemento concursal ou dun procedemento de liquidación administrativa sobre os ditos acordos e garantías.

Artigo terceiro. *Ámbito de aplicación.*

Este capítulo será aplicable exclusivamente, sempre que reúnan os requisitos nel exixidos:

- a) Aos acordos de compensación contractual financeiros.
- b) Aos acordos de garantías financeiras, tanto de carácter singular como se forman parte dun acordo marco, ou resultan das normas de ordenación e disciplina dos mercados secundarios ou dos sistemas de rexistro,

compensación e liquidación ou entidades de contrapartida central.

- c) Ás propias garantías financeiras.

Artigo cuarto. *Suxeitos.*

1. Este capítulo será aplicable aos acordos de compensación contractual financeiros e aos acordos de garantías financeiras cando as partes intervenientes estean incluídas nunha das categorías seguintes:

- a) Entidades públicas.
- b) O Banco Central Europeo, o Banco de España, os bancos centrais dos Estados membros da Unión Europea, os bancos centrais de Estados terceiros, o Banco de Pagamentos Internacionais, os bancos multilaterais de desenvolvemento, o Fondo Monetario Internacional e o Banco Europeo de Investimentos.
- c) As entidades de crédito; as empresas de servizos de investimento; as entidades aseguradoras; as institucións de investimento colectivo en valores mobiliarios e as súas sociedades xestoras; os fondos de titulización hipotecaria, os fondos de titulización de activos e as sociedades xestoras de fondos de titulización; os fondos de pensións, e outras entidades financeiras, de conformidade co artigo 1.5) da Directiva 2000/12/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 20 de marzo de 2000, relativa ao acceso á actividade das entidades de crédito e ao seu exercicio.
- d) Os organismos reitores dos mercados secundarios e as sociedades que xestionan sistemas de rexistro, compensación e liquidación, así como as entidades de contrapartida central, axentes de liquidación ou cámaras de compensación a que se refire a Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores, e as entidades similares que actúen nos mercados de futuros, opcións e derivados.

2. Este capítulo tamén se aplicará aos acordos de compensación contractual financeiros e de garantías financeiras en que unha das partes sexa unha persoa xurídica non incluída en ningunha das categorías relacionadas no punto 1, sempre que a outra parte pertenza a algunha das ditas categorías.

3. Polo que concirne aos acordos de compensación contractual, cabe que unha das partes poida ser persoa física.

4. Este capítulo non será aplicable aos acordos de garantías financeiras cando algunha das partes contractuais sexa unha persoa física, excepto cando tales acordos de garantías financeiras sexan subscritos por algunha das entidades a que se refire o punto 1.d); en tal caso, poderanse subscribir calquera que sexa a contrapartida.

SECCIÓN 2.ª RÉXIME DOS ACORDOS DE COMPENSACIÓN CONTRACTUAL E DAS GARANTÍAS

Artigo quinto. *Contido dos acordos de compensación contractual.*

1. Este capítulo aplicarase ás operacións financeiras que se realicen no marco dun acordo de compensación contractual ou en relación con el, sempre que o acordo prevexa a creación dunha única obriga xurídica que abarque todas as operacións incluídas no dito acordo e en virtude da cal, en caso de vencemento anticipado, as partes soamente terán dereito a exixirse o saldo neto do produto da liquidación das ditas operacións. O saldo neto deberá ser calculado conforme o establecido no acordo de compensación contractual ou nos acordos que garden relación con este.

2. Para efectos deste capítulo, consideraranse operacións financeiras as seguintes:

- a) Os acordos de garantía financeira regulados nesta sección.
- b) Os préstamos de valores.
- c) As operacións financeiras realizadas sobre os instrumentos financeiros previstos no parágrafo segundo do artigo 2 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, incluídos os derivados de crédito, as compravendas de divisa ao contado, os instrumentos derivados sobre materias primas e os instrumentos derivados sobre os dereitos de emisión regulados na Lei 1/2005, do 9 de marzo, pola que se regula o réxime do comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro.
- d) As cesións, temporais ou non, en garantía ou outras operacións con finalidade directa ou indirecta de garantía vinculadas ao propio acordo de compensación contractual que teña por obxecto débeda pública, outros valores negociables ou efectivo.
- e) As operacións dobres ou con pacto de recompra, calquera que sexan os activos sobre os que recaen, e, en xeral, as cesións temporais de activos. Para tales efectos, entenderase por:

1.º Operacións dobres, tamén denominadas simultáneas: aquelas nas cales se contratan, ao mesmo tempo, dúas compravendas de valores de sentido contrario, realizadas ambas con valores de idénticas características e polo mesmo importe nominal, pero con distinta data de execución. Ambas as compravendas poderán ser ao contado con diferentes datas de liquidación, a prazo, ou a primeira ao contado e a segunda a prazo.

2.º Operacións con pacto de recompra: aquelas nas cales o titular dos valores os vende ata a data de amortización, convindo simultaneamente a recompra de valores de idénticas características e por igual valor nominal, nunha data determinada e intermedia entre a venda e a de amortización máis próxima, aínda que esta sexa parcial ou voluntaria.

Artigo sexto. *Modalidades de operacións de garantía e obrigacións financeiras principais.*

1. As operacións de garantía financeira pódense realizar mediante a transmisión da propiedade do ben dado en garantía ou mediante a pignoración do dito ben.

2. Un acordo de garantía financeira con cambio de titularidade é aquel polo cal o garante transmite a plena propiedade dun ben obxecto dunha garantía financeira a un beneficiario para os efectos de garantir ou dar outro tipo de cobertura ás obrigacións financeiras principais.

En particular, consideraranse acordos de garantía financeira con cambio de titularidade as operacións dobres ou simultáneas e as operacións con pacto de recompra, nos mesmos termos como se definen no artigo quinto. 2.e).

A consideración das ditas operacións como acordos de garantía financeira non impide que poidan ser recoñecidas, se é o caso, como operacións dun mercado secundario, de acordo co disposto no artigo 36 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

3. Un acordo de garantía pignoraticia consiste na achega dunha garantía de conformidade co réxime establecido para o peñor nos artigos 1.857 e seguintes do Código civil, coas particularidades recollidas nesta sección.

4. Enténdense por obrigacións financeiras principais aquelas obrigacións garantidas mediante un acordo de garantía financeira que dan dereito a un pagamento en efectivo ou á entrega de instrumentos financeiros.

As obrigacións financeiras principais poden consistir total ou parcialmente en:

- a) Obrigacións presentes, futuras ou condicionais, incluídas as obrigacións procedentes dun acordo de compensación contractual ou similar.
- b) Obrigacións propias ou de terceiros.
- c) Obrigacións periódicas.

Artigo sétimo. *Obxecto da garantía.*

O obxecto da garantía financeira que se achegue debe consistir exclusivamente en:

- a) Efectivo, entendendo por tal o diñeiro aboado en conta en calquera divisa.
- b) Valores negociables e outros instrumentos financeiros, segundo se definen na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e nas súas normas de desenvolvemento, e todo dereito directo ou indirecto sobre aqueles.

Artigo oitavo. *Formalidades.*

1. Os acordos de garantía financeira regulados neste capítulo deberán constar por escrito, sen que poida exixirse ningunha outra formalidade para a súa constitución, validez, eficacia fronte a terceiros, executabilidade ou admisibilidade como proba.

2. A constitución do dereito de garantía requirirá, ademais do acordo a que se refire o punto anterior, a achega do activo obxecto da garantía e constancia diso por escrito. Para estes efectos:

- a) Entenderase que unha garantía foi validamente achegada cando o ben obxecto da garantía fose entregado, transmitido, rexistrado ou acreditado de calquera outro modo, de forma que conste en poder ou estea baixo o control do beneficiario ou da persoa que actúe no seu nome; iso sen prexuízo dos dereitos de substitución ou de retirada do excedente de garantía financeira a favor do garante. No caso dos valores representados mediante anotacións en conta, entenderase que a garantía foi constituída e achegada desde a inscrición no rexistro contable da nova titularidade ou da garantía pignoraticia.
- b) A constancia por escrito da achega da garantía financeira deberá permitir a identificación do seu obxecto. Para iso, abondará probar que o obxecto da garantía financeira, representada mediante anotación, fose aboado ou constituía un crédito na conta a que se refire o punto 1 do artigo décimo sétimo e que, no suposto de que o obxecto da garantía se achegue en efectivo, este se aboase ou constituía un crédito na conta designada para o efecto.

3. O rexistro ou anotación por medios electrónicos e en calquera soporte duradeiro terán a consideración de constancia por escrito.
4. A constitución de garantías en beneficio das entidades sinaladas no artigo cuarto.1.d) poderase realizar por manifestación unilateral de quen apareza como titular do obxecto da garantía no rexistro contable, na forma que determinen as súas normas de ordenación e disciplina, e sen que das ditas normas poida resultar a necesidade de realizar un acto formal que condicione a constitución, validez ou eficacia da garantía.

Artigo noveno. *Dereitos de substitución e disposición do obxecto das garantías pignoraticias.*

1. Cando o acordo de garantía pignoraticia o prevexa e nos termos que este estableza, o garante poderá exercer, non máis tarde da data de cumprimento das obriga-

cións financeiras principais cubertas polo acordo de garantía, un dereito de substitución do obxecto daquela, consistente en poder facer uso do obxecto da dita garantía financeira, coa obriga de achegar un obxecto de valor equivalente para que substitúa o inicial.

2. Cando un acordo de garantía financeira pignoratícia o prevexa, o beneficiario da garantía poderá exercer un dereito de disposición do obxecto daquela, consistente en poder facer uso e dispor como titular do obxecto da dita garantía financeira.

Cando o beneficiario exerza o seu dereito de disposición, contraerá a obriga de achegar un obxecto equivalente para que substitúa o inicial, non máis tarde da data de cumprimento das obrigacións financeiras principais cubertas polo acordo de garantía.

Tamén será posible que o beneficiario, na data prevista para o cumprimento das obrigacións financeiras principais, achegue un obxecto equivalente.

Cando o acordo de garantía pignoratícia tamén o prevexa, o beneficiario, en lugar de achegar un obxecto equivalente, poderá compensar o seu valor ou poderá aplicar o seu importe ao cumprimento das obrigacións financeiras principais.

3. Para os efectos do previsto neste artigo, considérase como obxecto de valor equivalente:

a) Cando o obxecto consiste en efectivo: o pagamento dun importe idéntico e na mesma divisa.

b) Cando o obxecto consiste en valores negociables: a achega doutros valores negociables do mesmo emisor ou debedor, que formen parte da mesma emisión ou clase e do mesmo importe nominal, divisa e descrición; ou a achega doutros activos cando se producise un feito que afecte os valores negociables inicialmente achegados, se tal posibilidade está prevista no acordo de garantía.

4. A substitución ou a disposición do obxecto da garantía financeira non afectará esta, de forma que o obxecto equivalente achegado estará sometido ao mesmo acordo de garantía financeira que a garantía financeira inicial e será tratado como se fose achegado no momento en que se achegou o obxecto inicial.

Artigo décimo. Garantías complementarias.

As partes poderán pactar que, no caso de variacións no prezo do obxecto da garantía ou da contía das obrigacións financeiras principais inicialmente pactadas, se deberán achegar novos valores ou efectivo para restablecer o equilibrio entre o valor da obriga garantida e o valor das garantías constituídas para asegurala. En tal caso, os ditos valores ou efectivo terán a consideración de parte integrante da garantía inicial e serán tratados como se fosen achegados de maneira simultánea á achega do obxecto inicial da garantía financeira.

Artigo décimo primeiro. Execución das garantías.

1. Considerase como suposto de execución un incumprimento de obrigacións ou calquera feito pactado entre as partes que, en caso de producirse, lle permita ao beneficiario da garantía, en virtude do acordo de garantía ou da lei, realizar ou apropiarse do obxecto da dita garantía; ou produce a aplicación dunha cláusula de liquidación por compensación exixible anticipadamente, se tal cláusula estiver prevista polo acordo de garantía.

Para os efectos do disposto no parágrafo anterior, considerase como cláusula de liquidación por compensación exixible anticipadamente aquela de acordo coa cal, ao se producir un suposto de execución do contrato, teñen lugar os seguintes efectos:

a) Que o vencemento das obrigacións das partes se anticipa, de modo que sexan executables inmediatamente e se expresa como unha obriga de pagamento dun importe que representa o cálculo do seu valor actual de acordo co pactado polas partes, ou ben se anulan as ditas obrigacións e se substitúen pola obriga de pagamento dun importe idéntico.

b) Que se ten en conta, simultánea ou alternativamente ao anterior efecto, o que cada parte deba á outra con respecto ás ditas obrigacións e a parte cuxa débeda sexa maior pagaralle á outra parte unha suma neta global idéntica ao saldo resultante.

2. Ao se producir un suposto de execución, o beneficiario poderá executar as garantías financeiras achegadas en virtude dun acordo de garantía financeira pignoratícia, nas condicións previstas no acordo, das maneiras seguintes:

a) Se se trata de valores negociables ou outros instrumentos financeiros, mediante venda ou apropiación, de acordo, cando corresponda, co procedemento previsto no artigo décimo quinto e mediante compensación do seu valor ou aplicación do seu valor ao cumprimento das obrigacións financeiras principais.

b) Se se trata de efectivo, mediante compensación do seu importe ou utilizándoo para executar as obrigacións financeiras principais.

3. A apropiación soamente será posible cando:

a) Se previse entre as partes no acordo de garantía financeira, e

b) As partes previsen no acordo de garantía as modalidades de valoración dos valores negociables.

4. A execución dunha garantía farase de conformidade co previsto no acordo de garantía financeira correspondente, sen que poida supeditarse, salvo pacto en contrario, a ningunha exixencia de notificación previa, nin á súa aprobación por un tribunal, un funcionario público ou outra persoa, nin a que deba efectuarse mediante poxa pública ou de calquera outro modo regulado normativamente, nin que deba subordinarse ao cumprimento de calquera prazo adicional.

5. Nos supostos de disposición do obxecto da garantía regulados no artigo noveno, cando se produza un suposto de execución mentres estea pendente unha obriga de achegar o obxecto equivalente, a dita obriga poderá ser extinguida mediante a súa inclusión nunha cláusula de liquidación por compensación exixible anticipadamente.

Artigo décimo segundo. Procedemento de execución das garantías financeiras pignoratícias.

1. Cando o obxecto da garantía financeira sexan valores negociables ou outros instrumentos financeiros rexistrados nunha entidade participante nun sistema de compensación e liquidación español e se producisen as operacións de liquidación das obrigacións principais e de execución das garantías financeiras, a parte acreedora poderá solicitar o alleamento dos valores dados en garantía ou ordenar o seu traspaso libre de pagamento á súa conta; para tal fin, entregaralle ao depositario dos valores un requirimento en que se manifeste que se produciu un suposto de incumprimento ou outro motivo polo que se resolve, se declara o vencemento anticipado e se liquida o contrato ou acordo de compensación contractual ou de garantía financeira.

O depositario dos valores, logo de comprobación da identidade do acreedor e da capacidade do asinante do requirimento para efectuar este, o mesmo día en que reciba o requirimento do acreedor ou, de non ser posible, o día seguinte, adoptará as medidas necesarias para

allear ou transmitir os valores obxecto da garantía a través dun membro do correspondente mercado secundario oficial.

2. Cando o obxecto da garantía financeira sexa efectivo e se producisen as operacións de liquidación das obrigacións principais e de execución das garantías financeiras, a parte acreedora poderá ordenar as operacións de transferencia de efectivo; para tal fin, remitirá un requirimento no cal se manifieste que se produciu un suposto de incumprimento ou outro motivo polo que se resolve, se declara o vencemento anticipado e se liquida o contrato ou acordo de compensación contractual ou de garantía financeira.

A entidade de crédito depositaria das garantías, logo de comprobación da identidade do acreedor e da capacidade do asinante do requirimento para efectuar este, o mesmo día que reciba o requirimento do acreedor, adoptará as medidas necesarias para realizar as transferencias requiridas.

3. O requirimento relativo á execución da garantía deberá emitilo o acreedor e conterá, como mínimo, as seguintes mencións:

- a) Data e tipo ou nome do contrato ou acordo de compensación contractual no cal se regulen as obrigacións financeiras principais.
- b) Nome e datos das partes do dito contrato ou acordo de compensación contractual.
- c) Nome e datos do depositario das garantías.
- d) Manifestación de que se produciu un suposto de incumprimento ou outro motivo polo que se resolve, se declara o vencemento anticipado e se liquida o contrato ou acordo de compensación contractual.
- e) Orde de alleamento ou traspaso de valores ou orde de transferencia de efectivo.

Artigo décimo terceiro. *Salvagarda dos intereses das partes e de terceiros.*

O dereito de substitución ou disposición dunha garantía, a execución dunha garantía, as achegas de garantías complementarias, as achegas de garantías equivalentes e as liquidacións por compensación deberanse levar a cabo de maneira que tanto as valoracións das garantías como o cálculo das obrigacións financeiras principais se efectúen dunha maneira comercialmente correcta.

Para iso, e sen prexuízo dos procedementos que as partes pactasen, as valoracións e os cálculos necesarios deberanse axustar ao valor actual de mercado dos valores negociables achegados como garantías.

En todo caso, o sobranche que resulte, unha vez satisfeita a débeda correspondente, reintegrarase ao garante.

SECCIÓN 3.ª EFECTOS DAS DISPOSICIÓNS DE INSOLVENCIA

Artigo décimo cuarto. *Medidas de saneamento e procedemento de liquidación.*

1. As medidas de saneamento e liquidación poderán consistir na apertura dun procedemento concursal ou dun procedemento de liquidación administrativa.

2. En caso de apertura dun procedemento concursal, consideraranse:

- a) Medidas de saneamento en España, a apertura do concurso nos termos previstos na Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.
- b) Procedemento de liquidación en España, a apertura da fase de liquidación do concurso, de conformidade co establecido na Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

Artigo décimo quinto. *Efectos sobre as garantías.*

1. A apertura dun procedemento concursal ou de liquidación administrativa non poderá ser causa para declarar nulos ou rescindir un acordo de garantía financeira ou a achega mesma dunha garantía, sempre que a resolución da dita apertura sexa posterior á formalización do acordo de garantía ou á achega da garantía; ou que a dita formalización ou achega se producisen nun período de tempo determinado, anterior á apertura do procedemento ou á adopción dunha resolución ou de calquera outra medida ou a concorrencia doutros acontecementos no transcurso de tales procedementos.

2. Cando a apertura dun procedemento concursal ou de liquidación administrativa se producisen o mesmo día pero antes de que se formalizase un acordo de garantía financeira ou se achegase a garantía, a garantía será xuridicamente executable e vinculante para terceiros no caso de que o beneficiario poida probar que non tiña coñecemento, nin o debía ter, da apertura de tal procedemento.

3. A apertura dun procedemento concursal ou de liquidación administrativa non será causa para anular ou rescindir a achega dunha garantía financeira, dunha garantía financeira complementaria ou dunha garantía financeira equivalente nos casos de exercicio dos dereitos de substitución ou disposición, sempre que a achega da correspondente garantía, garantía complementaria ou equivalente se efectuase antes, aínda que fose o mesmo día, da apertura do procedemento; ou nun período de tempo determinado, anterior á apertura do procedemento, ou á adopción dunha resolución ou de calquera outra medida ou a concorrencia doutros acontecementos no transcurso de tales procedementos; e/ou a obrigación financeira principal se contraese en data anterior á de achega da garantía financeira, da garantía financeira complementaria ou da garantía financeira de substitución ou intercambio.

4. Os acordos de garantía financeira non se verán limitados, restrinxidos ou afectados en calquera forma pola apertura dun procedemento concursal ou de liquidación administrativa, e poderanse executar, inmediatamente, de forma separada, de acordo co pactado entre as partes e o previsto nesta sección.

5. Non obstante o disposto na Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, soamente se poderán anular acordos de garantías financeiras ou a achega destas, formalizados ou achegados nun período anterior á apertura dun procedemento concursal ou de liquidación administrativa, cando a autoridade administrativa ou xudicial competente resolverse que o acordo de garantías financeiras ou a achega destas se realizou en prexuízo de acredores.

Artigo décimo sexto. *Liquidación anticipada.*

1. A declaración do vencemento anticipado, resolución, terminación, execución ou efecto equivalente das operacións financeiras realizadas no marco dun acordo de compensación contractual ou en relación con este non se poderá ver limitada, restrinxida ou afectada en calquera forma pola apertura dun procedemento concursal ou de liquidación administrativa.

2. Nos supostos en que unha das partes do acordo de compensación contractual se atope nunha das situacións previstas no punto anterior, incluírase como crédito ou débeda da parte incurso nas ditas situacións exclusivamente o importe neto das operacións financeiras amparadas no acordo, calculado conforme as regras establecidas nel.

3. As operacións financeiras ou o acordo de compensación que as regula non poderán ser obxecto das accións de reintegración que regula o artigo 71 da

Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, salvo mediante acción exercitada pola Administración concursal en que se demostre prexuízo na dita contratación.

SECCIÓN 4.ª NORMAS DE CONFLICTO

Artigo décimo sétimo. *Determinación da lei aplicable.*

1. A lei aplicable ás garantías financeiras cuxo obxecto consiste en valores representados mediante anotacións en conta será a do Estado no cal estea situada a conta principal, entendendo por conta principal aquela en que se realicen as anotacións polas cales se lle presta ao beneficiario a dita garantía pignoratícia de anotacións en conta. A referencia á lexislación dun Estado é unha referencia á súa lexislación material, polo que se desestimará toda norma en virtude da cal, para decidir a cuestión relevante, se teña que facer referencia á lexislación doutro Estado.

2. A dita lei será aplicable en todo o relacionado coas materias seguintes:

- a) A natureza xurídica e os efectos sobre a propiedade do obxecto da garantía.
- b) Os requisitos para perfeccionar un acordo de garantía financeira, así como o cumprimento dos requisitos necesarios para facer que o acordo e a achega de garantías produzan efectos fronte a terceiros.
- c) O rango do título ou dereito dunha persoa sobre a garantía, en relación con outros títulos ou dereitos reivindicados ou se tivo lugar unha adquisición de boa fe.
- d) O procedemento para a realización da garantía tras un suposto de execución.

TÍTULO II

Mercados enerxéticos

CAPÍTULO I

Medidas horizontais

Artigo décimo oitavo. *Definición de operador principal.*

O punto dous do artigo 34 do Real decreto lei 6/2000, do 23 de xuño, de medidas urxentes de intensificación da competencia en mercados de bens e servizos, queda redactado como segue:

«Dous. Os mercados ou sectores a que se refire o punto anterior son os seguintes:

- a) Xeración e abastecemento de enerxía eléctrica no ámbito do Mercado Ibérico da Electricidade (MIBEL).
- b) Producción e distribución de carburantes.
- c) Producción e abastecemento de gases licuados do petróleo.
- d) Producción e abastecemento de gas natural.
- e) Telefonía portátil.
- f) Telefonía fixa.

Entenderase por operador principal calquera que, tendo a condición de operador dos ditos mercados ou sectores, teña unha das cinco maiores cotas do mercado ou sector en cuestión.

O Goberno poderá, mediante real decreto, modificar a relación de mercados ou sectores contida neste punto.

A Comisión Nacional de Enerxía e a Comisión do Mercado das Telecomunicacións farán público por

medios telemáticos a listaxe de operadores principais a que se refire este artigo.»

Artigo décimo noveno. *Definición de operador dominante.*

Introdúcese unha disposición adicional terceira ao Real decreto lei 6/2000, do 23 de xuño, de medidas urxentes de intensificación da competencia en mercados de bens e servizos, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional terceira.

Terá a condición de operador dominante nos mercados ou sectores enerxéticos toda empresa ou grupo empresarial, definido segundo o establecido no artigo 4 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, que teña unha cota de mercado superior ao 10 por cento en calquera dos seguintes sectores:

- a) Xeración e abastecemento de enerxía eléctrica no ámbito do Mercado Ibérico da Electricidade (MIBEL).
- b) Producción e distribución de carburantes.
- c) Producción e abastecemento de gases licuados do petróleo.
- d) Producción e abastecemento de gas natural.

A Comisión Nacional de Enerxía fará público por medios telemáticos a listaxe de operadores dominantes a que se refire esta disposición adicional.»

CAPÍTULO II

Sector eléctrico

Artigo vixésimo. *Transparencia da información no mercado de produción de enerxía eléctrica.*

O artigo 28 do Real decreto lei 6/2000, do 23 de xuño, de medidas urxentes de intensificación da competencia en mercados de bens e servizos, queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 28. *Transparencia da información no mercado de produción de enerxía eléctrica.*

Un. Os suxeitos definidos no artigo 9 da Lei 54/1997, do 27 de novembro, estarán obrigados a comunicar a información que afecte a formación dos prezos nos mercados organizados do MIBEL.

A comunicación da dita información farase ao operador do mercado diario, quen estará obrigado a facela pública inmediatamente a todos os axentes que participen nel a través de medios telemáticos.

Dous. O operador do sistema publicará regularmente as previsións de demanda de enerxía eléctrica, capacidades de intercambio comercial nas interconexións, así como a situación dos encoros con aproveitamento hidroeléctrico.

O operador do mercado diario fará públicos os resultados das casacións que teñan lugar no ámbito das súas competencias.

O operador do sistema fará públicos os resultados dos procesos de operación que sexan da súa competencia.

Tres. A Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas do Ministerio de Industria, Turismo e Comercio, por proposta da Comisión Nacional de Enerxía, determinará os feitos e a información que se consideran relevantes para a formación de prezos no mercado, así como o procedemento en que deberá ter lugar a súa comunicación, e garantirá o segredo daquela que teña carácter confidencial. Estes feitos

deberán ser comunicados na forma que se determine ao Ministerio de Industria, Turismo e Comercio e á Comisión Nacional de Enerxía.

Catro. O incumprimento das obrigas previstas neste artigo será considerado unha infracción leve, e cando o incumprimento se produza de forma reiterada, será considerado unha infracción grave, nos termos sinalados no título X da Lei 54/1997, do 27 de novembro, e cuxo réxime sancionador será aplicable.

Cinco. A Comisión Nacional de Enerxía incoará e instruirá os procedementos sancionadores que procedan polo incumprimento das obrigas establecidas neste artigo.»

Artigo vixésimo primeiro. *Racionalización dos custos do sector eléctrico.*

A Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, modifícase nos seguintes termos:

Un. A alínea b) do punto 2 do artigo 1 queda redactada do seguinte modo:

«b) A racionalización, eficiencia e optimización daquelas, atendendo aos principios de monopolio natural do transporte e á distribución, rede única e de realización ao menor custo.»

Dous. O punto 2 do artigo 40 queda redactado do seguinte modo:

«2. A autorización, que non concederá dereitos exclusivos de uso, outorgarase atendendo tanto ao carácter do sistema de rede única e monopolio natural, propio da distribución eléctrica, como ao criterio de menor custo posible, propio de toda actividade con retribución regulada, e evitando o prexuízo aos titulares de redes xa establecidas obrigadas a atender os novos abastecementos que se soliciten.»

Tres. A alínea c) do punto 1 do artigo 41 queda redactada do seguinte modo:

«c) Proceder á ampliación das instalacións de distribución cando así sexa necesario para atender novas demandas de abastecemento eléctrico, sen prexuízo do que resulte da aplicación do réxime que regulamentariamente se estableza para as acometidas eléctricas.

Todas as instalacións destinadas a máis dun consumidor terán a consideración de rede de distribución e deberán ser cedidas á empresa distribuidora da zona, a cal responderá da seguridade e calidade do abastecemento. A dita infraestrutura quedará aberta ao uso de terceiros.

Cando existan varios distribuidores na zona aos cales lles puidesen ser cedidas as instalacións, a Administración competente determinará a cal dos ditos distribuidores deberán ser cedidas, seguindo criterios de mínimo custo.»

Catro. Engádense ao artigo 61 os seguintes puntos, coa seguinte redacción:

«16. O incumprimento, por parte dos distribuidores, da obriga de permitir o acceso, de manter unha base de datos de todos os puntos de abastecemento conectados ás súas redes e ás redes de transporte da súa zona, así como de dotarse dos sistemas informáticos necesarios que permitan a consulta dos datos do rexistro de puntos de abastecemento e a recepción e validación informática de solicitudes e comunicacións cos consumidores e comercializadores de enerxía.

17. O incumprimento reiterado e inxustificado dos prazos establecidos para as comunicacións cos comercializadores e clientes e para levar a cabo o cambio de subministrador.

18. O incumprimento reiterado por parte dos comercializadores dos requisitos de contratación e apoderamento cos clientes.

19. O incumprimento reiterado por parte dos comercializadores e distribuidores de calquera requisito de información exigible nas súas facturas.

20. O incumprimento por parte dos responsables do punto de medida de dispor dos equipamentos de medida e control necesarios, así como impedirles o acceso para a lectura e verificación das instalacións aos encargados da lectura.

21. O incumprimento por parte dos obrigados a iso pola normativa vixente da instalación dos equipamentos de medidas e concentradores necesarios para o correcto funcionamento do sistema, así como da remisión da información ou, se é o caso, a súa posta á disposición aos destinatarios a que están obrigados a remitirllela.

22. O incumprimento das obrigas de dispoñibilidade de unidades de produción en cada período de programación.»

Cinco. Engádense ao final do artigo 62 os seguintes parágrafos, coa seguinte redacción:

«Así mesmo, son infraccións leves as seguintes:

1. O incumprimento inxustificado dos prazos establecidos para as comunicacións cos comercializadores e clientes e para levar a cabo o cambio de subministrador.

2. O incumprimento por parte dos comercializadores dos requisitos de contratación e apoderamento cos clientes.

3. O incumprimento por parte dos comercializadores e distribuidores de calquera requisito de información exigible nas súas facturas.»

Seis. Os parágrafos segundo e terceiro da disposición adicional décimo sexta quedan redactados da seguinte forma:

«Esta emisión primaria de enerxía será realizada por aqueles produtores de enerxía eléctrica que teñan a condición de operadores dominantes no sector eléctrico.

A potencia afectada en cada emisión non poderá ser superior, para cada operador dominante, ao 20 por cento da potencia eléctrica instalada da cal sexa directa ou indirectamente titular. A capacidade de produción que poderá ser adquirida individualmente en cada emisión por cada participante quedará limitada a un máximo do 10 por cento da potencia total emitida.»

Artigo vixésimo segundo. *Creación do Mercado Ibérico da Electricidade.*

A Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, modifícase nos seguintes termos:

Un. Os puntos 2, 3 e 6 do artigo 13 quedan redactados do seguinte modo, e engádense un punto 7 coa seguinte redacción:

«2. As adquisicións de enerxía noutros países comunitarios poderán ser realizadas polos produtores, autoprodutores, axentes externos, distribuidores, comercializadores e consumidores cualificados, logo de autorización do Ministerio de Industria, Turismo e Comercio, que só poderá denegala cando no país de xeración da enerxía adquirida os suxeitos

equivalentes non teñan recoñecida a mesma capacidade de contratación.

A dita enerxía poderase adquirir mediante calquera das modalidades de contratación que se autoricen no desenvolvemento desta lei.

En consecuencia, os suxeitos comunitarios poderán participar no mercado nas condicións e coa retribución que regulamentariamente se estableza e que atenderá, entre outras circunstancias, á potencia efectiva que garanta o sistema.

3. As vendas de enerxía a outros países comunitarios poderán ser realizadas polos produtores, autoprodutores, axentes externos, distribuidores, comercializadores e consumidores cualificados nacionais, logo de comunicación ao operador do sistema e autorización do Ministerio de Industria, Turismo e Comercio, que a poderá denegar, exclusivamente, cando implique un risco certo para a subministración nacional.

O Ministerio de Industria, Turismo e Comercio regulará os mecanismos mediante os cales as empresas distribuidoras poderán participar nos intercambios intracomunitarios e internacionais de enerxía eléctrica adquirindo ou, se é o caso, vendendo enerxía.»

«6. O réxime retributivo a que se someterán os intercambios intracomunitarios e internacionais regularase regulamentariamente respectando os principios de competencia e transparencia que deberán rexer o mercado de produción. En todo caso, os suxeitos que realicen operacións de exportación de enerxía eléctrica deberán aboar os custos do sistema que proporcionalmente lles correspondan.

7. Non obstante o disposto nos puntos anteriores, as adquisicións de enerxía noutros países comunitarios fóra do ámbito do Mercado Ibérico da Electricidade ou en países terceiros non poderán ser realizadas polos operadores que teñan a condición de operadores dominantes no sector eléctrico.»

Dous. Engádense dous parágrafos ao punto 1 do artigo 23, coa seguinte redacción:

«Os distribuidores de enerxía eléctrica estarán obrigados a realizar ofertas económicas de adquisición de enerxía eléctrica ao operador do mercado en cada período de programación pola parte de enerxía necesaria para a subministración dos seus clientes a tarifa non cuberta mediante sistemas de contratación bilateral con entrega física.

Habilitase o Ministerio de Industria, Turismo e Comercio para regular a participación dos distribuidores nos sistemas de contratación bilateral con entrega física, así como os mecanismos que promovan unha xestión comercial eficiente por parte dos ditos suxeitos.»

Tres. A alínea b) do punto 1 do artigo 26 queda redactada do seguinte modo:

«b) Contratar a venda ou adquisición de enerxía eléctrica nos termos previstos na lei e nas súas disposicións de desenvolvemento.»

Catro. O artigo 32 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 32. *A xestión económica e técnica.*

Para asegurar o correcto funcionamento do sistema eléctrico dentro do marco que establece esta lei, correspóndelle ao operador do mercado e operador do sistema asumir as funcións necesarias para realizar a xestión económica referida ao eficaz desenvolvemento do mercado de produción de electri-

cidade e a garantía da xestión técnica do sistema eléctrico, de acordo co disposto neste título.»

Cinco. O parágrafo primeiro do punto 1 do artigo 33 queda redactado do seguinte modo:

«O operador do mercado asume a xestión do sistema de ofertas de compra e venda de enerxía eléctrica no mercado diario de enerxía eléctrica nos termos que regulamentariamente se establezan.»

Seis. O punto 2 do artigo 33 queda redactado do seguinte modo:

«2. Serán funcións do operador do mercado as seguintes:

a) A recepción das ofertas de venda emitidas para cada período de programación polos distintos suxeitos que participan no mercado diario de enerxía eléctrica, para cada un dos períodos de programación.

b) A recepción das ofertas de adquisición de enerxía.

c) Recibir dos suxeitos que participan nos mercados de enerxía eléctrica a información necesaria, co fin de que a súa enerxía contratada sexa tomada en consideración para a casación e para a práctica das liquidacións que sexan competencia do operador do mercado.

d) A recepción das garantías que, se é o caso, procedan. A xestión destas garantías poderá realizala directamente ou a través de terceiros autorizados.

e) Realizar a casación das ofertas de venda e de adquisición partindo da oferta máis barata ata igualar a demanda en cada período de programación.

f) A comunicación aos titulares das unidades de produción, así como aos distribuidores, comercializadores, consumidores cualificados, axentes externos e aos operadores do sistema eléctrico no ámbito do mercado Ibérico da Electricidade dos resultados da casación das ofertas.

g) A determinación dos distintos prezos da enerxía resultantes das casacións no mercado diario de enerxía eléctrica para cada período de programación e a comunicación a todos os axentes implicados.

h) A liquidación e comunicación dos pagamentos e cobramentos que se deberán realizar en virtude dos prezos da enerxía resultantes das casacións e daqueles custos que regulamentariamente se determinen.

i) Comunicarlle ao operador do sistema as ofertas de venda e de adquisición de enerxía eléctrica, realizadas polos distintos suxeitos que participan nos mercados de enerxía eléctrica da súa competencia, para cada un dos períodos de programación.

j) Informar publicamente sobre a evolución do mercado coa periodicidade que se determine.

k) Realizar calquera outra función que regulamentariamente se lle asigne.»

Sete. O punto 2 do artigo 34 queda redactado do seguinte modo:

«2. Serán funcións do operador do sistema as seguintes:

a) Prever indicativamente e controlar o nivel de garantía de abastecemento de electricidade do sistema a curto e medio prazo.

b) Prever a curto e medio prazo a utilización do equipamento de produción, en especial, do uso das reservas hidroeléctricas, de acordo coa previsión da demanda, a dispoñibilidade do equipamento eléctrico e as distintas condicións de hidraulicidade

que puidesen presentarse dentro do período de previsión.

c) Recibir a información necesaria sobre os plans de mantemento das unidades de produción, avarias ou outras circunstancias que poidan levar consigo a excepción da obriga de presentar ofertas, de acordo co previsto no artigo 25 desta lei, co fin de confirmalas co procedemento que regulamentariamente se estableza, o que lle comunicará ao operador do mercado.

d) Coordinar e modificar, se é o caso, os plans de mantemento das instalacións de transporte, de maneira que se asegure a súa compatibilidade cos plans de mantemento dos grupos de xeración e se asegure un estado de dispoñibilidade adecuado da rede que garanta a seguridade do sistema.

e) Establecer e controlar as medidas de fiabilidade do sistema de produción e transporte, afectando calquera elemento do sistema eléctrico que sexa necesario, así como os plans de manobras para a reposición do servizo en caso de fallos xerais na subministración de enerxía eléctrica e coordinar e controlar a súa execución.

f) Impartir as instrucións de operación da rede de transporte, incluídas as interconexións internacionais, para a súa manobra en tempo real.

g) Executar, no ámbito das súas funcións, aquelas decisións que sexan adoptadas polo Goberno en execución do previsto no punto 2 do artigo 10.

h) Determinar a capacidade de uso das interconexións internacionais e establecer os programas de intercambio de electricidade a curto prazo cos sistemas eléctricos exteriores, nos termos previstos no artigo 13.4.

i) Recibir do operador do mercado e dos suxeitos que participan en sistemas de contratación bilateral con entrega física a información necesaria, co fin de poder determinar a programación de entrada na rede e para a práctica das liquidacións que sexan competencia do operador do sistema.

j) A recepción das garantías que, se é o caso, procedan. A xestión destas garantías poderá realizala directamente ou a través de terceiros autorizados.

k) Programar o funcionamento das instalacións de produción de enerxía eléctrica de acordo co resultado da casación das ofertas comunicadas polo operador do mercado, coa información recibida dos suxeitos que participan en sistemas de contratación bilateral con entrega física, tendo en consideración as excepcións que ao réxime de ofertas poidan derivar da aplicación do previsto no artigo 25 e resolvendo as posibles restricións técnicas do sistema utilizando criterios de mercado.

l) Impartir as instrucións necesarias para a correcta explotación do sistema de produción e transporte de acordo cos criterios de fiabilidade e seguridade que se establezan, e xestionar os mercados de servizos de axuste do sistema que sexan necesarios para tal fin.

m) A liquidación e comunicación dos pagamentos e cobramentos relacionados coa garantía de subministración incluíndo entre eles os servizos de axuste do sistema e a dispoñibilidade de unidades de produción en cada período de programación.

n) Igualmente liquidará os pagamentos e cobramentos relacionados cos desvíos efectivos das unidades de produción e de consumo en cada período de programación.

ñ) Colaborar con todos os operadores e suxeitos do mercado ibérico da enerxía eléctrica que

resulten necesarios para o exercicio das súas funcións.

o) Desenvolver aquelas outras actividades relacionadas coas anteriores que sexan convenientes para a prestación do servizo, así como calquera outra función que lle sexa atribuída polas disposicións vixentes.»

Oito. Engádesse unha alínea f) ao punto 1 do artigo 41, coa seguinte redacción:

«f) A presentación de ofertas de adquisición de enerxía eléctrica ao operador do mercado nos termos previstos no artigo 23.»

Novo. A alínea b) do punto 2 do artigo 41 queda redactada do seguinte modo:

«b) Contratar a adquisición ou venda de enerxía eléctrica nos termos previstos na lei e nas súas disposicións de desenvolvemento, co obxecto de adquirir a enerxía eléctrica necesaria para atender a subministración dos seus clientes.»

Dez. Engádesse unha alínea c) ao punto 3 do artigo 45, coa seguinte redacción:

«c) Contratar a adquisición ou venda de enerxía eléctrica nos termos previstos na lei e nas súas disposicións de desenvolvemento.»

Once. Engádesse unha disposición adicional décimo oitava, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional décimo oitava. *Capacidade xurídica dos suxeitos do mercado ibérico da electricidade.*

1. Desde a data en que entre en vigor o Convenio internacional relativo á constitución dun mercado ibérico da enerxía eléctrica entre o Reino de España e a República Portuguesa, do 1 de outubro de 2004:

a) Recoñecerase capacidade aos suxeitos do sector eléctrico portugués para actuaren nos mercados de enerxía eléctrica previstos no citado convenio, sempre que se encontren comprendidos dentro do seu artigo 3, e de acordo coa normativa vixente en España.

b) Entenderanse por axentes externos, para os efectos da súa actuación nos mercados de enerxía eléctrica que integran o Mercado Ibérico da Enerxía Eléctrica, aqueles suxeitos autorizados que, tendo a súa sede fóra de España ou Portugal, exporten ou importen enerxía a través das fronteiras internacionais da Península Ibérica.

2. Habilítase o Goberno para que, mediante real decreto, e unha vez que entre en vigor o Convenio internacional relativo á constitución dun mercado ibérico da enerxía eléctrica entre o Reino de España e a República Portuguesa, asinado o 1 de outubro de 2004, poida establecer o réxime xurídico ao cal deba suxeitarse a actuación dos distintos suxeitos, para a realización de operacións de compravenda nos mercados de enerxía eléctrica previstos no citado convenio.

3. Os axentes que actúen por conta doutros suxeitos do mercado ibérico da enerxía eléctrica, de acordo coa normativa que lles resulte de aplicación, terán a consideración de representantes para os efectos da súa actuación nos mercados de enerxía eléctrica que integran o citado mercado ibérico, e, en consecuencia, terán a condición de suxeitos para os efectos do artigo 9.

A acreditación da condición de representante realizarase mediante a presentación do correspondente poder notarial.

Os axentes que actúen como representantes non poderán actuar simultaneamente por conta propia e por conta allea.

Enténdese que un representante actúa por conta propia cando participe de forma directa ou indirecta en máis dun 50 por cento do capital da sociedade que representa.»

Artigo vixésimo terceiro. *Modificación dos límites máximos de participación no accionariado de Red Eléctrica Española.*

O punto 1 do artigo 34 da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, modifícase nos seguintes termos:

«1. O operador do sistema terá como función principal garantir a continuidade e seguridade da subministración eléctrica e a correcta coordinación do sistema de produción e transporte.

O operador do sistema exercerá as súas funcións en coordinación co operador do mercado, baixo os principios de transparencia, obxectividade e independencia.

Actuará como operador do sistema unha sociedade mercantil de cuxo accionariado poderá formar parte calquera persoa física ou xurídica, sempre que a suma da súa participación directa ou indirecta no capital desta sociedade non supere o tres por cento do capital social ou dos dereitos de voto da entidade. Estas accións non se poderán syndicar para ningún efecto. Para aqueles suxeitos que realicen actividades no sector eléctrico e aquelas persoas físicas ou xurídicas que, directa ou indirectamente, participen no capital destes cunha cota superior ao cinco por cento, a porcentaxe máxima de participación no capital social do operador do sistema será do un por cento.

A dita limitación non será aplicable á participación correspondente á Sociedade Estatal de Participacións Industriais, que manterá, en todo caso, unha participación non inferior ao 10 por cento.

Así mesmo, a suma de participacións, directas ou indirectas, dos suxeitos que realicen actividades no sector eléctrico non deberá superar o 40 por cento.

Para os efectos de computar a participación no dito accionariado, atribuiranse a unha mesma persoa física ou xurídica, ademais das accións e outros valores posuídos ou adquiridos polas entidades pertencentes ao seu mesmo grupo, tal e como este se define no artigo 4 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, aquelas cuxa titularidade corresponda:

a) Ás persoas que actúen en nome propio pero por conta daquela, de forma concertada ou formando con ela unha unidade de decisión. Entenderase, salvo proba en contrario, que actúan por conta dunha persoa xurídica ou de forma concertada con ela os membros do seu órgano de administración.

b) Aos socios xunto aos cales aquela exerza o control sobre unha entidade dominada, conforme o previsto no artigo 4 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

En todo caso, terase en conta tanto a titularidade dominical das accións e demais valores como os dereitos de voto que se aproveiten en virtude de calquera título.

O incumprimento da limitación na participación no capital a que se refire este artigo considerárase infracción moi grave nos termos sinalados no artigo 60, do cal serán responsables as persoas físicas ou xurídicas que resulten titulares dos valores ou a quen resulte imputable o exceso de participación no capital ou nos dereitos de voto, de conformidade co disposto nos parágrafos anteriores.

A sociedade que actúe como operador do sistema desenvolverá as súas actividades de xestión técnica e de transporte coa adecuada separación contable.

A adecuación ao establecido neste artigo realízase da seguinte forma:

a) Os dereitos de voto correspondentes ás accións ou outros valores que posúan as persoas que participen no capital da sociedade mercantil que actúe como operador do sistema, excedendo das porcentaxes máximas sinaladas neste precepto, quedarán en suspenso desde a entrada en vigor deste real decreto lei. A Comisión Nacional de Enerxía estará lexitimada para o exercicio das accións legais tendentes a facer efectivas as limitacións impostas neste precepto.

b) A adecuación das participacións sociais da sociedade mercantil que actúe como operador do sistema deberase realizar antes do 1 de xaneiro de 2008, mediante a transmisión de accións ou, se é o caso, de dereitos das súas inscricións preferentes. Antes do 1 de xuño de 2005 deberase realizar a adecuación dos estatutos sociais da dita sociedade mercantil para introducir a limitación de participación máxima establecida.

Ás transmisións de elementos patrimoniais derivadas da aplicación desta norma seralles aplicable o réxime fiscal das transmisións de activos realizadas en cumprimento de disposicións con rango de lei da normativa de defensa da competencia»

Artigo vixésimo cuarto. *Modificación do Real decreto 2017/1997, do 26 de decembro, polo que se organiza e regula o procedemento de liquidación dos custos de transporte, distribución e comercialización a tarifa, dos custos permanentes do sistema e dos custos de diversificación e seguridade de abastecemento.*

Engádense os seguintes parágrafos ao punto I.9 do anexo I do Real decreto 2017/1997, do 26 de decembro, polo que se organiza e regula o procedemento de liquidación dos custos de transporte, distribución e comercialización a tarifa, dos custos permanentes do sistema e dos custos de diversificación e seguridade de abastecemento, coa seguinte redacción:

«Os plans de financiamento extraordinarios aprobados e os incentivos por consumo de carbón autóctono que establece o artigo 13.a) serán liquidados pola Comisión Nacional de Enerxía mensualmente.

Unha vez realizado isto, cando o fondo acumulado na conta específica aberta en réxime de depósito teña saldo positivo, será liquidado pola Comisión Nacional de Enerxía na última liquidación provisional de cada ano, por aplicación das porcentaxes que estableza o Ministerio de Industria, Turismo e Comercio.

Cando o fondo acumulado na conta específica aberta en réxime de depósito teña saldo negativo, será liquidado pola Comisión Nacional de Enerxía nas liquidacións mensuais aplicando as seguintes porcentaxes de repartición:

Iberdrola, S. A.: 35,01 por cento.
 Unión Eléctrica Fenosa, S. A.: 12,84 por cento.
 Hidroeléctrica del Cantábrico, S. A.: 6,08 por cento.
 Endesa, S. A.: 44,16 por cento.
 Elcogás, S. A.: 1,91 por cento.

Estas porcentaxes son provisionais, polo que se faculta o Ministerio de Industria, Turismo e Comercio para establecer as porcentaxes de repartición dunha maneira definitiva.»

Artigo vixésimo quinto. *Fondo para o financiamento das actividades do Plan Xeral de Residuos Radioactivos.*

A disposición adicional sexta da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, queda redactada nos seguintes termos:

«Disposición adicional sexta. Fondo para o financiamento das actividades do Plan Xeral de residuos radioactivos.

1. As cantidades ingresadas por tarifas, peaxes ou prezos, así como calquera outra forma de financiamento dos custos dos traballos correspondentes á xestión dos residuos radioactivos e do combustible gastado, e ao desmantelamento e clausura de instalacións, incluídos os rendementos financeiros xerados por elas, destinaranse a dotar unha provisión, dotación que terá a consideración de partida deducible no imposto sobre sociedades.

As cantidades recollidas na provisión antes mencionada só poderán ser investidas en gastos, traballos, proxectos e inmobilizacións derivados de actuacións previstas no Plan Xeral de Residuos Radioactivos aprobado polo Goberno.

2. A provisión a que se refire o punto 1 constituirá o denominado Fondo para o financiamento das actividades do Plan Xeral de Residuos Radioactivos.

3. Terán a consideración de custo de diversificación e seguridade de abastecemento, para os efectos previstos no artigo 17.1.e), as cantidades destinadas a dotar a parte da provisión para o financiamento dos custos correspondentes á xestión dos residuos radioactivos e do combustible gastado xerados nas centrais nucleares, e ao seu desmantelamento e clausura, que sexan atribuíbles á explotación destas levada a cabo con anterioridade ao 1 de abril de 2005.

Así mesmo, terán a dita consideración as cantidades destinadas a dotar a parte da provisión para o financiamento dos custos da xestión de residuos radioactivos procedentes daquelas actividades de investigación que o Ministerio de Industria, Turismo e Comercio determine que estiveron directamente relacionadas coa xeración de enerxía nucleoelectrica, as operacións de desmantelamento e clausura que deban realizarse como consecuencia da minaría e produción de concentrados de uranio con anterioridade ao 4 de xullo de 1984, e daqueles outros custos que se especifiquen mediante real decreto.

4. As cantidades destinadas a dotar a parte da provisión para o financiamento dos custos correspondentes á xestión dos residuos radioactivos e do combustible gastado xerados nas centrais nucleares, e ao seu desmantelamento e clausura, que sexan atribuíbles á explotación destas levada a cabo con posterioridade ao 31 de marzo de 2005, non terán a consideración de custo de diversificación e seguridade de abastecemento e serán financiadas polos titulares das centrais nucleares durante a súa explotación. Para estes efectos, consideraranse atribuíbles á explotación posterior ao 31 de marzo de 2005 os custos asociados á xestión dos residuos radioactivos que se introduzan no almacén da central a partir da

dita data, así como a parte proporcional dos custos do desmantelamento e clausura que corresponda ao período de explotación que lle falte á central nesa data. No que se refire ao combustible gastado, consideraranse atribuíbles á explotación posterior ao 31 de marzo de 2005 os custos asociados á xestión do combustible gastado resultante do combustible novo que se introduza no reactor nas paradas de recarga que se conclúan con posterioridade á dita data.

Imputaranse á xestión dos residuos radioactivos e do combustible gastado, e ao desmantelamento e clausura, todos os custos relativos ás actividades técnicas e servizos de apoio necesarios para levar a cabo as ditas actuacións, nos cales se inclúen os correspondentes aos custos de estrutura e aos proxectos e actividades de I+D, de acordo todo iso co previsto no Plan Xeral de Residuos Radioactivos.

5. Para os efectos de financiamento dos custos a que se refire o punto anterior, a Empresa Nacional de Residuos Radioactivos, S. A. (ENRESA), facturará aos titulares das centrais nucleares as cantidades que resulten de multiplicar os quilowats hora brutos (kWh) xerados por cada unha delas en cada mes natural, a partir do 1 de abril de 2005, por un valor unitario específico para cada central expresado en céntimos de euro. Para o ano 2005, este valor unitario, de acordo cos cálculos económicos actualizados, será o seguinte:

José Cabrera: 0,216.
 Santa M.ª de Garoña: 0,220.
 Almaraz I: 0,186.
 Ascó I: 0,186.
 Almaraz II: 0,186.
 Cofrentes: 0,205.
 Ascó II: 0,186.
 Vandellós II: 0,186.
 Trillo: 0,186.

A facturación terá lugar con carácter mensual durante o período comprendido entre os 30 e 45 días seguintes ao mes de xeración da enerxía, e os titulares das centrais nucleares deberán facer efectivo o pagamento nun prazo máximo de 30 días a partir da data de facturación.

Estes valores unitarios serán revisados para cada ano mediante real decreto con base nunha memoria económico-financieira actualizada do custo das actividades correspondentes.

6. No caso de que se produza un cesamento da explotación anticipado respecto ao período establecido no Plan Xeral de Residuos Radioactivos por causa allea á vontade do titular, o déficit de financiamento que, se é o caso, existise terá a consideración de custo de diversificación e seguridade de abastecemento. No caso contrario, o titular deberá cubrir o dito déficit durante os tres anos seguintes ao cesamento.

7. A provisión existente en 31 de marzo de 2005 non se poderá destinar ao financiamento dos custos a que se refire o punto 4.

8. Financiaranse con cargo aos rendementos financeiros da parte da provisión a que se refire o punto 3 os custos correspondentes á retirada e xestión dos cabezais dos pararraios radioactivos, e á xestión dos residuos radioactivos xerados nos supostos excepcionais previstos no artigo 2 da Lei 15/1980, do 22 de abril, de creación do Consello de Seguridade Nuclear, estes últimos cando non se poidan repercutir de conformidade coa normativa vixente e así o determine o Ministerio de Industria, Turismo e Comercio.

9. O Estado asumirá a titularidade dos residuos radioactivos unha vez que se procedese ao

seu almacenamento definitivo. Así mesmo, asumirá a vixilancia que, se é o caso, puidese requirirse tras a clausura dunha instalación nuclear ou radioactiva unha vez que transcorrese o período de tempo que se estableza na correspondente declaración de clausura.

10. Autorízase o Goberno para adoptar as disposicións necesarias para a aplicación do establecido nesta disposición adicional.»

CAPÍTULO III

Sector hidrocarburos líquidos

Artigo vixésimo sexto. *Requisitos de información que deberán achegar os operadores de estacións de servizo.*

Modifícase o punto dous do artigo 4 do Real decreto lei 6/2000, do 23 de xuño, de medidas urxentes de intensificación da competencia en mercados de bens e servizos, que queda redactado como segue:

«Dous. Os operadores por xunto de produtos petrolíferos deberán enviar no prazo dun mes, contado desde a entrada en vigor deste real decreto lei, unha listaxe de todas as instalacións para subministración a vehículos que forman parte da súa rede de distribución definida de acordo co punto un, á Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas, na cal se incluirán os datos identificativos de cada instalación, así como o tipo de vínculo contractual polo que se inclúe na rede.

Os titulares ou xestores de instalacións de subministración a vehículos non vinculados a un operador deberánlle comunicar á Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas os datos anteriores no mesmo prazo.

No mes de xaneiro de cada ano, os operadores por xunto notificarán as altas e baixas que se produciñen no ano anterior na súa rede de distribución.

O incumprimento desta obriga considerárase infracción grave nos termos sinalados no artigo 110 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.

Será responsabilidade da Comisión Nacional de Enerxía a incoación e instrución dos expedientes sancionadores correspondentes a estes incumprimentos.»

Artigo vixésimo sétimo. *Creación dunha base de datos de distribuidores e prezos de carburantes.*

Modifícase o artigo 44 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, que queda redactado como segue:

«Artigo 44. *Rexistro de instalacións de distribución a retallo.*

1. As comunidades autónomas constituirán un rexistro de instalacións de distribución a retallo no cal deberán estar inscritas todas aquelas instalacións que desenvolven esta actividade no seu ámbito territorial, logo de acreditación do cumprimento polas ditas instalacións dos requisitos legais e regulamentarios que resulten exixibles.

2. Créase no Ministerio de Industria, Turismo e Comercio un rexistro de instalacións de distribución a retallo que permita o exercicio das competencias que lle correspondan á Administración xeral do Estado. A partir deste rexistro e da información de prezos de venda dos carburantes, o Ministerio de Industria Turismo e Comercio creará unha base de

datos á que poderán acceder as comunidades autónomas.

3. As comunidades autónomas incorporarán ao rexistro do Ministerio de Industria, Turismo e Comercio, no prazo máximo dun mes desde a data de inscrición ou modificación, con expresa mención dos datos referentes á data de inscrición, descrición detallada da instalación, que inclúa capacidade de almacenamento, datos da súa localización e datos do titular, as inscricións, altas, baixas e modificacións realizadas nos rexistros correspondentes ao seu ámbito territorial, incluíndo:

a) Instalacións habilitadas para a subministración de combustibles e carburantes a vehículos.

b) Instalacións de subministración a instalacións fixas para consumo na propia instalación.

c) Instalacións de subministración de queroseno con destino á aviación.

d) Instalacións de subministración de combustibles a embarcacións.

O Ministerio de Industria, Turismo e Comercio establecerá, en colaboración coas comunidades autónomas, a forma de incorporación da información á base de datos e as condicións e forma de acceso á información.»

CAPÍTULO IV

Sector hidrocarburos gasosos

Artigo vixésimo oitavo. *Autorización de instalacións de distribución de gas natural.*

Modifícase o punto 4 do artigo 73 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, que queda redactado como segue:

«4. As autorizacións a que se refire o punto 2 serán outorgadas pola Administración competente, sen prexuízo das concesións e autorizacións que sexan necesarias, de acordo con outras disposicións que resulten aplicables, a correspondente lexislación sectorial e, en especial, as relativas á ordenación do territorio e ao medio natural.

O procedemento de autorización incluírá o trámite de información pública e a forma de resolución no suposto de concorrencia de dúas ou máis solicitudes de autorización.

Outorgada a autorización e para os efectos de garantir o cumprimento das súas obrigas, o titular deberá constituir unha garantía do dous por cento do orzamento das instalacións.

A autorización en ningún caso se concederá con dereitos exclusivos de uso.

A falta de resolución expresa das solicitudes de autorización a que se refire este artigo terá efectos desestimatorios. En todo caso, poderá interperse recurso ordinario ante a autoridade administrativa correspondente.»

Artigo vixésimo noveno. *Distribución de gas natural.*

Engádesse unha disposición adicional vixésimo terceira á Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional vixésimo terceira. *Distribución de gas natural.*

Sobre a zona de distribución de gas natural dunha autorización administrativa non se poderán conceder novas autorizacións para a construción de

instalacións de distribución, debendo cumprir as obrigas de servizo de interese xeral e extensión das redes, impostas na lexislación e na propia autorización administrativa. Todo iso sen prexuízo do previsto no artigo 78.»

Artigo trixésimo. *Consumidores cualificados.*

Engádesse unha disposición adicional vixésimo cuarta á Lei 34 /1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional vixésimo cuarta. *Consumidores cualificados.*

1. Todos os consumidores de gas natural, independentemente do seu nivel de consumo, terán a consideración de cualificados, para os efectos previstos nesta lei.

2. Regulamentariamente, estableceranse os casos e as condicións nos cales os consumidores que exercen o dereito a subministrarse dun comercializador autorizado poden optar por seguir adquirindo o gas no mercado liberalizado ou adquirirlo ao distribuidor a tarifas.»

Artigo trixésimo primeiro. *Excepción á obriga de acceso de terceiros.*

Engádesse un punto 5 ao artigo 70 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, coa seguinte redacción:

«5. Con carácter excepcional poderanse exceptuar da obriga de acceso de terceiros determinadas instalacións novas ou que supoñan aumentos significativos de capacidade de infraestruturas existentes, que polas súas características singulares así o requiran.

No caso de conexións internacionais con instalacións de países terceiros que non formen parte da Unión Europea, a citada excepción farase constar na planificación en materia de hidrocarburos elaborada polo Goberno de acordo co establecido no artigo 4.

A citada excepción suporá a non inclusión da instalación no réxime retributivo do sector de gas natural.»

Artigo trixésimo segundo. *Regulación de cambio de subministración de gas natural.*

O Real decreto 1434/2002, do 27 de decembro, polo que se regulan as actividades de transporte, distribución, comercialización, subministración e procedementos de autorización de instalacións de gas natural, modifícase nos seguintes termos:

Un. A alínea t) do punto 3 do artigo 10 queda redactada como segue:

«t) Controlar que os consumidores que volvan do mercado libre ao réxime de tarifas cumpran cos requisitos establecidos na disposición adicional vixésimo cuarta da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.»

Dous. O artigo 47 queda redactado como segue:

«Artigo 47. *Cambio dun consumidor do mercado liberalizado ao mercado regulado.*

1. Calquera consumidor que cumpra as condicións que se establecen no punto 2 poderá solicitar ao seu distribuidor o cambio ao mercado regulado.

2. Para poder solicitar o cambio do mercado liberalizado ao mercado regulado deberanse cumprir as seguintes condicións:

a) Os consumidores cuxo consumo anual sexa superior ou igual a 100 millóns kWh deberán permanecer no mercado liberalizado por un período mínimo de tres anos e deberán realizar a solicitude de cambio á empresa distribuidora cunha antelación mínima de seis meses á data prevista de cambio de subministrador.

A contabilización do período de tres anos iniciárase coa entrada en vigor deste decreto ou na data de cambio no caso de que o paso ao mercado liberalizado se realice con posterioridade.

b) Os consumidores conectados a un gasoduto cuxa presión de deseño sexa superior a catro bares e inferior ou igual a 60 bares e cuxo consumo anual sexa inferior a 100 millóns kWh deberán realizar a solicitude á empresa distribuidora cunha antelación mínima de seis meses á data prevista para o cambio de subministrador.

c) Para o resto dos consumidores non se establecen condicións previas.

3. O distribuidor procederá ao cambio solicitado, co mesmo procedemento e prazos establecidos no artigo 46, unha vez transcorrido, se é o caso, o aviso previo de seis meses.

4. Unha vez realizado o retorno a tarifa o consumidor deberá permanecer polo menos un ano no sistema regulado.»

Tres. O punto 2 do artigo 48 queda redactado do seguinte modo:

«2. A solicitude de contratación e posta en servizo dunha nova subministración no caso do mercado a tarifas, será efectuada polo consumidor á empresa distribuidora, a cal realizará os trámites oportunos nun prazo non superior a seis días hábiles desde a finalización da acometida ou desde a finalización das instalacións particulares do consumidor se estas non estaban preparadas ao finalizar a acometida.

Para poder incorporarse a recibir unha subministración en mercado a tarifas no grupo tarifario 4, cun consumo anual superior a 50 millóns kWh, grupo tarifario 1 ou tarifas 2.5 e 2.6, o consumidor deberalle ter comunicado este extremo á empresa distribuidora correspondente cunha antelación mínima de seis meses.»

TÍTULO III

Ambiente

Artigo trixésimo terceiro. *Modificación da Lei 1/2005, do 9 de marzo, pola que se regula o réxime do comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro.*

A Lei 1/2005, do 9 de marzo, pola que se regula o réxime do comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro, modifícase nos seguintes termos:

Un. A alínea d) do artigo 2 queda redactada do seguinte modo:

«d) Transmisión: o cambio de titularidade dun ou varios dereitos de emisión producido pola inscrición no rexistro do negocio xurídico do cal deriva.»

Dous. Engádense dous puntos 4 e 5 ao artigo 21, coa seguinte redacción:

«4. A transmisión terá lugar no momento da súa inscrición no rexistro.

5. A titularidade publicada polo rexistro presúmese lexítima e non estará suxeito a reivindicación o terceiro que adquira de quen figure inscrito, a título oneroso e sen mala fe nin culpa grave.»

Tres. O punto 1 do artigo 25 queda redactado do seguinte modo:

«1. O Rexistro nacional de dereitos de emisión é o instrumento a través do cal se asegura a publicidade e permanente actualización da titularidade e control dos dereitos de emisión.»

Catro. O contido actual da disposición transitoria primeira pasa a ser o punto 1 e engádense un punto 2, coa seguinte redacción:

«2. O Goberno, mediante real decreto por proposta dos ministros de Economía e Facenda, de Industria, Turismo e Comercio e de Medio Ambiente e logo de consulta ás comunidades autónomas, aprobará, antes do 31 de decembro de 2005, unha modificación do Plan nacional de asignación de dereitos de emisión, 2005-2007. A dita modificación terá por finalidade establecer a cantidade adicional de dereitos de emisión necesaria para asignar dereitos ás instalacións a que fai referencia o punto terceiro da disposición transitoria segunda, de acordo cos criterios e a metodoloxía de asignación recollidos no Real decreto 1866/2004, do 6 de setembro, polo que se aproba o Plan nacional de asignación de dereitos de emisión, 2005-2007.»

Cinco. Engádense un punto 3 á disposición transitoria segunda, coa seguinte redacción:

«3. As instalacións existentes incluídas nos puntos 1.b) e c) do anexo I que non recibisen asignación de dereitos con anterioridade á entrada en vigor desta lei:

a) Deberán solicitar autorización de emisión de gases de efecto invernadoiro.

b) Poderán solicitar asignación gratuíta de dereitos de emisión de acordo co establecido no artigo 19, coa excepción do disposto nos seus puntos 2 e 3. A solicitude deberá ser acompañada da documentación a que fai referencia o punto 2 desta disposición transitoria.

As solicitudes de autorización e de asignación de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro deberanse presentar nos dous meses seguintes á entrada en vigor desta lei.

As demais obrigas contidas nesta lei seranlles exixibles ás instalacións a que fai referencia o parágrafo anterior a partir do 1 de xaneiro de 2006.»

Seis. A alínea b) do punto 1 do anexo I queda redactada do seguinte modo:

«b) Instalacións de coxeración con independencia do sector no cal dean servizo.»

Sete. Engádense unha alínea c) ao punto 1 do anexo I, coa seguinte redacción:

«c) Outras instalacións de combustión cunha potencia térmica nominal superior a 20 MW non incluídas nos puntos 2 a 9.»

TÍTULO IV

Mellora da contratación pública

Artigo trixésimo cuarto. *Modificación do texto refundido da Lei de contratos das administracións públicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2000, do 16 de xuño.*

O texto refundido da Lei de contratos das administracións públicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2000, do 16 de xuño, modifícase nos seguintes termos:

Un. O punto 1 do artigo 2 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 2. *Adxudicación de determinados contratos.*

1. As entidades de dereito público non comprendidas no ámbito definido no artigo anterior, as sociedades mercantís a que se refiren as alíneas c) e d) do punto 1 do artigo 166 da Lei 33/2003, do 3 de novembro, do patrimonio das administracións públicas, e outras sociedades mercantís equivalentes das demais administracións públicas creadas para satisfacer especificamente necesidades de interese xeral que non teñan carácter industrial ou mercantil e as fundacións do sector público, sempre que, ademais, concorra algún dos requisitos contidos na alínea b) do punto 3 do artigo anterior, quedarán suxeitas ás prescricións desta lei relativas á capacidade das empresas, publicidade, procedementos de licitación e formas de adxudicación, para os contratos de obras, de subministración, de consultoría e asistencia e de servizos de contía igual ou superior, con exclusión do imposto sobre o valor engadido, a 5.923.000 euros, se se trata de contratos de obras, ou a 236.000 euros, se se trata de calquera outro contrato dos mencionados.»

Dous. A disposición adicional sexta queda redactada do seguinte modo:

«Disposición adicional sexta. *Principios de contratación no sector público.*

As sociedades mercantís e as fundacións do sector público a que se refire o punto 1 do artigo 2, para os contratos non comprendidos nel, así como as restantes sociedades mercantís en cuxo capital sexa maioritaria a participación directa ou indirecta das administracións públicas ou dos seus organismos autónomos ou entidades de dereito público, axustaranse na súa actividade contractual aos principios de publicidade e concorrencia, salvo que a natureza da operación que se vaia realizar sexa incompatible con estes principios.»

Tres. A alínea c) do punto 1 do artigo 3 queda redactada do seguinte modo, e engádense unha nova alínea l) coa seguinte redacción:

«c Os convenios de colaboración que celebre a Administración xeral do Estado coa Seguridade Social, as comunidades autónomas, as entidades locais, os seus respectivos organismos autónomos e as restantes entidades públicas ou calquera deles entre si, sempre que a materia sobre a que verse non sexa obxecto dun contrato de obras, de subministración, de consultoría e asistencia ou de servizos, ou que sendo obxecto de tales contratos o seu importe sexa inferior, respectivamente, ás contías que se especifican nos artigos 135.1, 177.2 e 203.2.»

«l) As encomendas de xestión que se lles realicen ás entidades e ás sociedades cuxo capital pertenza totalmente á propia Administración pública.»

Catro. A alínea a) do artigo 141 queda redactada do seguinte modo:

«a) Cando o contrato non se chegase a adxudicar nun procedemento aberto ou restrinxido por falta de licitadores ou porque os presentados non fosen admitidos a licitación, sempre que non se modifiquen substancialmente as condicións orixinais do contrato. Neste suposto, cando a contía do contrato sexa igual ou superior ao límite sinalado no primeiro parágrafo do artigo 135.1, remitirase un informe á Comisión das Comunidades Europeas por petición desta.»

Cinco. A alínea a) do artigo 182 queda redactada do seguinte modo:

«a) Cando o contrato non se chegase a adxudicar nun procedemento aberto ou restrinxido por falta de licitadores ou porque os presentados non fosen admitidos a licitación, sempre que non se modifiquen substancialmente as condicións orixinais do contrato. Neste suposto, cando a contía do contrato sexa igual ou superior aos límites sinalados no artigo 177.2, remitiráselle un informe á Comisión das Comunidades Europeas por petición desta.»

Seis. A alínea a) do artigo 210 queda redactada do seguinte modo:

«a) Cando o contrato non se chegase a adxudicar nun procedemento aberto ou restrinxido por falta de licitadores ou porque os presentados non fosen admitidos a licitación, sempre que non se modifiquen substancialmente as condicións orixinais do contrato. Neste suposto, cando a contía do contrato sexa igual ou superior aos límites sinalados no artigo 203.2, remitiráselle un informe á Comisión das Comunidades Europeas por petición desta.»

Disposición adicional primeira. *Carácter de lexislación especial.*

O capítulo II do título I será considerado como lexislación especial, para os efectos previstos na disposición adicional segunda da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

Disposición adicional segunda. *Liquidación dos custos de transición á competencia para o ano 2004.*

Excepcionalmente, para o ano 2004, a liquidación por parte da Comisión Nacional de Enerxía dos custos de transición á competencia tecnolóxicos non se levará a cabo na última liquidación provisional senón na liquidación anual que, en todo caso, non terá lugar antes do 1 de xaneiro de 2006.

Disposición adicional terceira. *Modificación da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.*

Modifícase o punto 2 da disposición adicional segunda da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, que queda redactado do seguinte modo:

«2. Considérase lexislación especial, para os efectos da aplicación do punto 1, a regulada nas seguintes normas:

a) Lei 2/1981, do 25 de marzo, de regulación do mercado hipotecario (artigo 14 e artigo 15, modifi-

cado pola Lei 19/1992, do 7 de xullo, sobre réxime das sociedades e fondos de investimento inmobiliario e sobre fondos de titulización hipotecaria), así como as normas reguladoras doutros valores ou instrumentos aos cales legalmente se atribúa o mesmo réxime de solvencia que o aplicable ás cédulas hipotecarias.

b) Real decreto lei 3/1993, do 26 de febreiro, sobre medidas urxentes en materias orzamentarias, tributarias, financeiras e de emprego (artigo 16).

c) Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores (no que respecta ao réxime aplicable aos sistemas de compensación e liquidación nela regulados, e ás entidades participantes nos ditos sistemas e, en particular, os artigos 44 bis, 44 ter, 58 e 59).

d) Lei 3/1994, do 14 de abril, de adaptación da lexislación española en materia de entidades de crédito á Segunda Directiva de Coordinación Bancaria (disposición adicional quinta).

e) Lei 13/1994, do 1 xuño, de autonomía do Banco de España (polo que respecta ao réxime aplicable ás garantías constituídas a favor do Banco de España, do Banco Central Europeo ou doutros bancos centrais nacionais da Unión Europea, no exercicio das súas funcións).

f) Lei 1/1999, do 5 de xaneiro, reguladora das entidades de capital-risco e das súas sociedades xestoras (disposición adicional terceira).

g) Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores.

h) Texto refundido da Lei de contratos das administracións públicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2000, do 16 de xuño (artigo 100, punto 5).

i) Texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro (artigos 26 a 37, 39 e 59), e o texto refundido do Estatuto legal do Consorcio de Compensación de Seguros, aprobado polo Real decreto lexislativo 7/2004, do 29 de outubro.

j) Real decreto Lei 5/2005, do 11 de marzo, de reformas urxentes para o impulso á produtividade e para a mellora da contratación pública (capítulo II do título I).»

Disposición adicional cuarta. *Réxime xurídico aplicable ás garantías constituídas a favor do Banco de España, do Banco Central Europeo ou doutros bancos centrais nacionais da Unión Europea, no exercicio das súas funcións.*

A Lei 13/1994, do 1 de xuño, de autonomía do Banco de España, modifícase nos seguintes termos:

Un. A alínea d) do punto 2 da disposición adicional sexta queda redactada do seguinte modo, e engádese unha alínea e) coa seguinte redacción:

«d) O efectivo e mais os valores en que se materialicen as garantías poderanse aplicar á liquidación das obrigacións garantidas, incluso en caso de apertura dun procedemento concursal ou de liquidación administrativa. As ditas garantías poderanse executar, de forma separada, inmediatamente, de acordo co pactado entre as partes e co previsto nesta disposición adicional.

As garantías non se verán limitadas, restrinxidas ou afectadas en calquera forma polo concurso ou a liquidación administrativa doutra parte.

En particular, a constitución, aceptación ou execución das garantías a que se refire esta disposición adicional, o saldo das contas ou rexistros en que se materialicen e a formalización das obrigacións garantidas non serán impugnables no caso de accións de reintegración vinculadas a un procedemento concursal ou de liquidación administrativa.

e) A data de constitución da garantía que conste no rexistro correspondente, así como o saldo e a data que figuren na certificación emitida polo Banco de España, o Banco Central Europeo ou os demais bancos centrais nacionais da Unión Europea, a que se refire a alínea b), farán proba fronte á propia entidade e a terceiros.

As garantías constituídas de acordo coas normas desta disposición adicional non serán susceptibles de embargo, traba, gravame nin de ningunha outra restrición ou retención de calquera natureza tanto legal como convencional, desde o momento da súa constitución.»

Dous. A alínea b) do punto 4 da disposición adicional sexta queda redactada do seguinte modo:

«b) A dita afección poderase formalizar en modelo oficial aprobado para tal efecto polo Banco de España, que producirá todos os seus efectos fronte a terceiros desde a súa inscrición no rexistro que para tal fin estableza o Banco de España. Os documentos así inscritos serán título suficiente para a súa execución. De non se lle entregar ao beneficiario da garantía o documento orixinal do préstamo ou crédito afecto, farase constar nel a referencia da dita inscrición.»

Tres. Engádesse un punto 5 á disposición adicional sexta, coa seguinte redacción:

«5. Nos contratos que conclúa no exercicio das súas funcións, o Banco de España poderá pactar a súa resolución ou extinción nos casos de situacións concursais ou de liquidación administrativa. Así mesmo, en tales supostos de concurso ou de liquidación administrativa, as operacións garantidas de acordo co disposto nesta disposición adicional terán a consideración de créditos de dereito público, para os efectos da aplicación do artigo 91.4 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, na parte que non poida ser satisfeita con cargo ás garantías constituídas.»

Disposición adicional quinta. *Adaptacións operativas da Sociedade de Xestión dos Sistemas de Rexistro, Compensación e Liquidación de Valores.*

A Sociedade de Xestión dos Sistemas de Rexistro, Compensación e Liquidación de Valores aprobará, no prazo máximo de dous meses seguintes á entrada en vigor deste real decreto lei, as adaptacións necesarias dos procedementos operativos relativos ao réxime de acordos de compensación contractual e garantías financeiras recollido no capítulo II do título I deste real decreto lei.

Disposición transitoria única. *Réxime transitorio de aprobación de folletos.*

Ata que se efectúe o desenvolvemento do artigo 27.4 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá aprobar e rexistrar, de acordo co establecido no artigo 26.1.c) da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, aqueles folletos cuxo contido se axuste ben ao establecido no Real decreto 291/1992, do 27 de marzo, sobre

emisións e ofertas públicas de venda de valores, e nas súas disposicións de desenvolvemento, ou ben ao disposto no Regulamento (CE) n.º 809/2004 da Comisión, do 29 de abril de 2004.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto neste real decreto lei e, en particular, as seguintes normas:

a) O artigo 61 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

b) As disposicións adicionais sexta, décima e duodécima da Lei 37/1998, do 16 de novembro, de modificación da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

c) O artigo 68 da Lei 14/2000, do 29 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

d) As disposicións transitorias quinta e décimo quinta da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.

Disposición derradeira primeira. *Títulos competenciais.*

O título I deste real decreto lei dítase ao abeiro do previsto no artigo 149.1.6.^a e 13.ª da Constitución, que lle atribúe ao Estado competencia exclusiva sobre a lexislación mercantil e sobre bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica.

O título II dítase ao abeiro do previsto no artigo 149.1.13.^a e 25.ª da Constitución, que lle atribúe ao Estado competencia exclusiva sobre bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica e bases de réxime enerxético.

O título III dítase ao abeiro do previsto no artigo 149.1.13.^a e 23.ª da Constitución, que lle atribúe ao Estado competencia exclusiva sobre bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica e lexislación básica sobre protección do ambiente.

O título IV dítase ao abeiro do previsto no artigo 149.1.18.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado competencia exclusiva sobre lexislación básica sobre contratos.

Disposición derradeira segunda. *Facultade de desenvolvemento.*

Habílitase o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e aplicación deste real decreto lei.

Disposición derradeira terceira. *Autorización.*

Autorízase o Goberno para efectuar, se é o caso, as modificacións que considere pertinentes aos artigos vixésimo cuarto e trixésimo segundo deste real decreto lei.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», salvo o artigo vixésimo segundo, que entrará en vigor o día 1 de xullo de 2005.

Dado en Madrid o 11 de marzo de 2005.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO